

സീയോൻസഭാഭരണശാസ്ത്രം

പുസ്തകം 1

ഓഗസ്റ്റ് 15, 1953.

ലക്കം 2

വിഷയവിവരം

1. ശീലം M. T. Itteera Malpan
2. ഇടുക്കുവാതിൽ J. P. Thariath
- ✓ 3. നിത്യജീവൻ Rev: Fr. Gheevarghese Nedumthallil
4. സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രം 'പലഹാരം' Road
5. സീയോൻസഭാമഠി II Rev: Fr. V. C. Gheevarghese B. A ,
6. അപ്പോക്രിഫ II Rev: Fr. K. C. Markose
7. മാരിതം Kadavil Poullose Ramban
8. സീയോൻ റോഡിയോ Rev. Barnaba Ramban
9. കവർ, കുട്ടികൾക്കു മാത്രം-താഴെ V. Chemmanoor

സീയോൻ സന്ദേശം

“സീയോൻ സന്ദേശം” പ്രഥമലക്കം സന്ദേശം സഭാംഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചത് ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നുണ്ട്. മാധ്യമകയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി വിലയേറിയ നിർദ്ദേശങ്ങളാലും വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ലേഖനങ്ങളാലും സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏവരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാട് സീമരഹിതമാണ്. ഞങ്ങളുമാണ് സുഹൃത്തുക്കളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ കഴിവനുസരിച്ച് പ്രയത്നപദ്ധതിയിൽ വരുത്തുന്നതാണ്. എന്നാൽ ആവശ്യം സമയം അനുവദിക്കുക എന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു് അഭ്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളത്. മാധ്യമകയുടെ പ്രഥമലക്കം സമുദായ സ്നേഹിതരും പ്രസിദ്ധീകരണസാധനങ്ങളുമായ പലർക്കും ഞങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നു. ഈ ലക്കവും അയക്കുന്നു. വരിക്കാരായി ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവർ മാധ്യമസ്വീകരിച്ച് സഹായിക്കണം.

ലേഖകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

“സീയോൻ സന്ദേശം”

ത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാനു വേദശാസ്ത്രപരമായ ലേഖനങ്ങൾക്കു പുറമെ ചരത്രപംക്തി, ആരോഗ്യപംക്തി, ചരിത്രപംക്തി, ബാലപംക്തി എന്നിവയിലേക്കും ലേഖനങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ലേഖനങ്ങൾ വൃത്തിയാക്കി എഴുതി അയക്കുന്നതിൽ തുലികാബന്ധനം പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ലേഖനങ്ങളിൽ പ്രത്യേകമായി ബോധ്യപ്പെടുന്ന കേരളകർ തിരുത്തുന്നതിന് പത്രാധിപസമിതിക്ക് അധികാരമുണ്ടാകുന്നതാണ്. പ്രസിദ്ധീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങളുടെ കയ്യെഴുത്തു പ്രതി തിരിച്ചുവേണമെന്നുള്ളവർ അതിനുള്ള സ്റ്റാമ്പുകളുടെ അച്ചടക്കങ്ങൾ അയക്കണം. ഇതിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം പത്രാധിപസമിതിക്ക് ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ‘പകർപ്പവകാശം’ എന്ന പദപ്രയോഗം ഏതെങ്കിലും ലേഖനങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശം ‘സീയോൻ സന്ദേശം’ത്തിനായിരിക്കും.

മാധ്യമകയുടെ ലേഖനങ്ങളെയും പരസ്യവുമായ നക്കാർ ക്രിയാത്മകമായ നിരൂപണങ്ങൾ എഴുതി അയക്കുന്നവർക്കും പരിശോധിച്ചശേഷം യുക്തമായ മാധ്യമകയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്.

കുട്ടികൾക്കു മാത്രം

സീയോൻ ബാലികാ ബാലസംഘത്തിൽ ചേർന്നവരുടെ വേദപഠന അഭ്യർത്ഥനകളിൽ ‘പരവചിനി’ൽ നിന്നും മാന്യമായി

ആ മിൻകൂട്ടത്തിന് ആദ്യമെന്ന ആവശ്യത്തിനുള്ള സകല ശക്തികളും ദൈവം നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടത് തങ്ങൾക്കു് ആവശ്യമില്ലാത്തവയും ദൈവശ്രദ്ധയോടെ!! ബാബു അലക്സ് മാന്യസ്സ്. കെ. പി. വെഗ്നീസ്സ് ഓണാജ്ജിരി; സന്ദേശഭരന്മാർ ഒരുമിച്ച് കൊല്ലേട്ടൻ അച്ച കറിയും കഥയും കിട്ടി കഥയുടെ പിൽ അല്ലെങ്കിൽ പത്രാധിപരെ എല്ലിയിട്ടുണ്ട്.

കൊല്ലേട്ടൻ.

സംഘത്തിൽ ചേരുന്നവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ കൊല്ലേട്ടനെ വിവരം അറിയിക്കുക:—

ഒരു താരാട്ട് (വി. ചെമ്മണ്ണൂർ.)

പ്രിയ കുട്ടികളേ! നമ്മുടെ പീഠകളിൽ കൊച്ചുനടന്മാരും, കൊച്ചുനടന്മാരിലും വാഗ്വിദ്യർ കിടന്ന് നിലവിലിരിക്കുമ്പോൾ, അവരെ വാരിയെടുത്തു തൊട്ടുപാടി അട്ടിമറയ്ക്കുക അവർ വേഗം ഉറങ്ങാൻ അല്ല. അല്ലെങ്കിൽ പാട്ടുപാടാൻ ചിലർ സിനിമപാട്ടുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതായി കാണാറുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള പാട്ടുകൾ നമുക്ക് നല്ലൊരു നാം നമ്മുടെ കിസ്സിയ പാട്ടുകൾ ഉണ്ട് പാടേണ്ടത്. ഇത് ഞാൻ ഒരു ചെറിയ പാട്ടുതരാം. നിങ്ങൾ ഈ പാട്ടു പഠിക്കുമല്ലോ. ഈ പാട്ടിന്റെ രീതി പറഞ്ഞു തരാം. രണ്ടാംക്ലാസ്സി ലെവെന്റൽ ത്തിൽ ‘ഓമനക്കുട്ടൻ’ എന്ന ഒരു പാട്ടു ഉണ്ടല്ലോ. ആ രീതിതന്നെ. ഒന്നാം പാടിനോക്കൂ. ഉണ്ണിയറങ്ങു ഉണ്ണിയറങ്ങു ഉണ്ണിയറങ്ങു ഉണ്ണിയറങ്ങു ഉണ്ണിയറങ്ങു ഉണ്ണിയറങ്ങു.

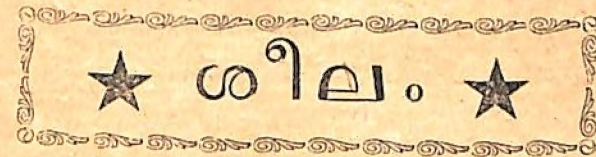
കേൾക്കുക ശ്രദ്ധയോടെ മനസ്സിൽ ജാതന്മാരായ ചെപ്പേരായ് അമ്മയും മേരി തമ്പടി എന്നീ പെണ്ണുമാർക്കു് മുദ്രാശി കൈപ്പിന്മേൽ കിട്ടിയ ശീലത്തോടുകൂടി പുണ്യപുഷ്പനി പെണ്ണുക്കൊണ്ടമ്മ പാടിപ്പാടിയറങ്ങുവാൻ പൊന്നല്ലൂരിന്റെ കണ്ണിനല്ല തളിർത്തു സുഖമായി.

സീയോൻ സന്ദേശം

പുസ്തകം 1

ഓഗസ്റ്റ് 15, 1953.

ലക്കം 2



എം. റി. ഇട്ടിരാമല്ലാൻ.

(ഈ ലേഖനം ഭാവിതലമുറയുടെ സ്വഭാവതുപവൽക്കരണത്തിൽ അനുഷ്ഠാനങ്ങളായ പല പ്രധാനതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാകയാൽ പഠിതാക്കൾ സശ്രദ്ധം വായിക്കുവാനുവേണ്ട—പത്രാധിപർ.)

‘ശീലം’ എന്ന പദത്തിന് സ്വഭാവം,

പരിപാടം എന്നർത്ഥമുണ്ട്. വേദശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ ഈ പദത്തെ അല്പം വിസ്തരിച്ച് രാജവരുന്ന പ്രകാരം നിർവ്വചിക്കുന്നു. പരിപാടം കൊണ്ടു പ്രയത്നപഥത്തിൽ എത്തിച്ചേരും ഹൃദയത്തിൽ വേരൂന്നി ഉറച്ചും ഇരിക്കുന്ന ഗുണത്തെ ശീലം എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. മറ്റു ചിലർ, ശാരീരികമോ ആത്മീയമോ ആയ ഏതെങ്കിലും കൃത്യത്തിന്നു ആലോചനയും പരിശോധനയും കൂടാതെ ഒരു പനിൽ സഹജമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഗുണത്തെ ശീലം എന്നു പറയുന്നു. ഈ രണ്ടർത്ഥങ്ങളും തമ്മിൽ പലിയ വ്യത്യാസം കാണുന്നില്ല.

കൃത്യങ്ങളിൽ ചിലതു ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും ചിലതു നികൃഷ്ടങ്ങളും ആയിരിക്കും. അപ്രകാരം തന്നെ ശീലങ്ങളിൽ ചിലതു ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും ചിലതു നികൃഷ്ടങ്ങളും ആയിരിക്കും. ഉൽകൃഷ്ടശീലങ്ങൾ നിത്യം നന്മകാരണവും നികൃഷ്ട ശീലങ്ങൾ നിത്യദോഷകാരണവും ആകുന്നു.

ഒരു പനിൽ കുടികൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ രോഗം ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു ബാലപ്പെട്ടപ്പോൾ മൃത്യു അതായതു ആത്മശരീരങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വേർപാടും സംഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ നികൃഷ്ട ശീലങ്ങൾ ഒരു പനിൽ ബാലപ്പെട്ടാൽ ആത്മമരണം അതായതു മനുഷ്യാത്മാവിൽ നിന്നു പരമാത്മാവിന്റെ വേർപാടും സംഭവിക്കുന്നു. ശാരീരികമരണം താല്ക്കാലികവും ആത്മമരണം നിത്യവും ആകയാൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ ശീലങ്ങൾ ഏതു തരത്തിൽപെട്ടവയെന്നു പരിശോധിച്ചു ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അനിത്യശരീരത്തെക്കാൾ നിത്യാത്മാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്റെ ശീലത്തെ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ കൃത്യങ്ങളിൽ പരിശീലിപ്പിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും നികൃഷ്ടങ്ങളും ആയ ശീലങ്ങളുടെ മൂലം ഒന്നു തന്നെയാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വിപരീതങ്ങളായിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഗുണങ്ങൾ ഒന്നിൽ നിന്നായിർഭവിക്കുന്നതു ഏങ്ങിനെയെന്നു നോക്കാം.

ശീലത്തിന്റെ മൂലങ്ങൾ ബോധം, (ഹൈനൊ) വേദപ്പ്, ആഗ്രഹം ഇവയാകുന്നു. ഇവ വളർച്ചയെ ഉദ്ദേശിച്ച് സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിൽ നട്ടിരിക്കുന്ന പ്രധാന ശക്തികളത്രെ. ഇവ മൂലം ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ നികൃഷ്ടങ്ങളോ ആയ ശീലങ്ങളിൽ വളർന്നു വരുവാൻ മനുഷ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. ഇവ ആത്മശരീരങ്ങളുടെ വളർച്ചയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും ശരീരത്തോടുകൂടെ നശിച്ചു പോകാതെ ആത്മാവോടുകൂടെ ഏതെന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും ആകുന്നു. മരണശേഷവും മനുഷ്യൻ വളരണമെന്നാകയാൽ അത്രെ ഈ ശക്തികൾ ശരീരത്തോടുകൂടെ നശിച്ചു പോകയില്ല.

ന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവ മൂന്നും മനുഷ്യന്റെ വളർച്ചയ്ക്കുതക്കുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും വിചാരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നവരായിരുന്നു. എങ്കിലും ഇവയിൽ പ്രഥമ സ്ഥാനാർഹത ബോധത്തിനാണ്. ബോധം പുത്രന്റെ സ്ഥാനവും വെറുപ്പും ആഗ്രഹവും ഭാഗ്യവാദത്തെയും ക്രമീകാരത്തെയും സ്ഥാനവുമത്രെ അർഹിക്കുന്നത്. ഏതു കാര്യവും തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തി ബോധത്തിന്റേതാകുന്നു. ബോധം തീരുമാനം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പായി ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉണരുകയില്ല. തീരുമാനം ചെയ്ത ശേഷമത്രെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

ഇവ മൂന്നും യോജിപ്പോടെ സമാധാനത്തോടുകൂടി വർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. യോജിപ്പിൽ വർത്തിക്കാതിരുന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം പാഴായിപ്പോകും. വി: പിതാക്കന്മാർ ബോധത്തെ ഒരു നായാട്ടുകാരനോടും വെറുപ്പിനെ നായാട്ടു കുതിരയോടും ആഗ്രഹത്തെ നായാട്ടു നായോടും സാദൃശ്യപ്പെടുത്തി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ബോധമാകുന്ന നായാട്ടുകാരൻ തന്റെ കൂട്ടുകാരോടൊന്നിച്ച് അവരുംകൂടി സമ്മതിക്കാതെ നായാട്ടു നടത്തണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി കുതിരയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നാൽ കുതിര കടിഞ്ഞാണിനു കീഴ്പ്പെടാത്തതായും നായ് അവന്റെ മുമ്പിൽ ഓടുവാനും കാട്ട് തിരയുവാനും തയ്യാറില്ലാത്തതായും കാണപ്പെടാൻ നായാട്ടു നടക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടത്രെ ഇവ മൂന്നും യോജിപ്പിലും സമാധാനത്തിലും വർത്തിക്കണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്.

മൂലങ്ങളുടെ ശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിലാകുന്നു ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും നിത്യങ്ങളും ആയ ശീലങ്ങൾ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. മൂലങ്ങളുടെ ശക്തി മിതമായിരുന്നാൽ ഉൽകൃഷ്ടശീലത്തിലും ഗുരുവോ ലഘുവോ ആയിരുന്നാൽ നിത്യശീലത്തിലും മനുഷ്യൻ വളർന്നുവരും. മൂലങ്ങളുടെ ശക്തി മിതമായിരുന്നാൽ ബോധത്തിൽനിന്നു ജ്ഞാനവും വെറുപ്പിൽനിന്നു മന:സ്സൈന്ദ്ര്യവും ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നു അടക്കവും ലഭിക്കുന്നു.

ജ്ഞാനംകൊണ്ടു സത്യവും അസത്യവും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞു സത്യം സംസാരിക്കുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും സത്യാരാധനയും അസത്യാരാധനയും തമ്മിൽ വിവേചിച്ചു ഏകമംകൊണ്ടു സത്യാരാധന അതായതു സത്യമാകുന്ന ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനും നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഗ്രഹിച്ചു ആത്മശുദ്ധിയുടെ കൃത്യത്തിൽ നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ശക്തി മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്നു.

മന:സ്സൈന്ദ്ര്യം കൊണ്ടു ബോധത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം അപകടങ്ങളെ തുണവൽഗണിച്ച് യഥാർത്ഥമായിരിപ്പാനും ആവശ്യമെന്നു കണ്ടാൽ മരണംപോലും വരിക്കുന്നതിനും ഉള്ള പ്രാപ്തി മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്നു. വി: പിതാവായ എവുഗ്രാറീസ്സ് "മനുഷ്യമനസ്സിൽ അങ്കുരിക്കുന്നതായ അശുഭമോഹത്തിന്റെ കണികപോലും അതേനിമിഷം പറിപ്പൊരിഞ്ഞു കളവാൻ മന:സ്സൈന്ദ്ര്യത്തിനു സാധിക്കും" എന്നത്രെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

അടക്കം അഥവാ സംയമനംമൂലം പ്രകൃതിക്കു വശ്യമായ അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളിൽപോലും അനാവശ്യമായി പെരുമാറാതെ സ്വായമായ വിധത്തിൽ പെരുമാറുവാനുള്ള ശക്തി മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം മൂലങ്ങളുടെ ശക്തി മിതമായി നിയന്ത്രിച്ച് ജ്ഞാനം, മന:സ്സൈന്ദ്ര്യം, അടക്കം ഈ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ ഉൽകൃഷ്ടശീലക്കാരനും ഇവ മൂന്നിൽനിന്നും കൂടി ഉൽഭവിക്കുന്ന "നീതി" എന്ന പുണ്യത്തിന്നു അർഹനും ആകുന്നു. ഒരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ഈ നാലുഗുണങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ടശീലത്തിന്റെ ഭാഗിമാരാകുന്നു.

മൂലങ്ങളുടെ കേന്ദ്രമായ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ ബോധത്തിൽനിന്നു തന്ത്രവും വെറുപ്പിൽനിന്നു ധിക്കാരവും ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നു സുഖഭോഗവും ലഭിക്കുന്നു.

തന്ത്രംകൊണ്ടു ഓരോ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നുതും പ്രാപിക്കുവാൻ ദൈവേച്ഛയെ പ്രതികൂലമായ വിധത്തിൽ ചതിപ്രയോഗിക്കുന്നതിനും ശാരീരിക നിലനില്പിനാവശ്യമായിരിക്കുന്നവയിൽ കൂടുതലായി സമ്പാദിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെ വശീകരിച്ചുപറ്റുവിക്കുന്നതിനും മറ്റും മനുഷ്യൻ തുനിയുന്നു.

ധിക്കാരംകൊണ്ടു അനാവശ്യമായും നിസ്സാരസംഗതികൾക്കുപോലും മനുഷ്യൻ ഉഗ്രമായി കോപിക്കുകയും അലറുകയും ചെയ്യുന്നു.

സുഖഭോഗംകൊണ്ടു സ്രീകളോടുകൂടിയുള്ള അശുഭപെരുമാറ്റത്തിനും ദുർമ്മോഹംമൂലം വഷളായുള്ള ജീവിതത്തിനും മനുഷ്യൻ ഒരുമ്പെടുന്നു.

ഇപ്രകാരം മൂലങ്ങളുടെ കേന്ദ്രമായ ശക്തിയിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന തന്ത്രം, ധിക്കാരം, സുഖഭോഗം എന്നീ ദുർഗുണങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ നിത്യശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇവ മൂന്നിൽനിന്നുംകൂടി ഉൽഭവിക്കുന്ന "അനീതി" എന്ന ദുർഗുണത്തിന്നർഹനും ശിക്ഷാർഹങ്ങളായ പാപങ്ങൾക്കു അധീനനും ആകുന്നു.

മൂലങ്ങളുടെ ലഘുവായ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ ബോധത്തിൽനിന്നു ഭോഷത്വവും വെറുപ്പിൽനിന്നു ഭീരുത്വവും ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നു അനാസ്ഥയും ലഭിക്കുന്നു.

ഭോഷത്വംകൊണ്ടു പ്രകൃതിയുടെ നിലനില്പിനാവശ്യമായിരിക്കുന്ന അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങളിൽ പോലും ശ്രദ്ധപതിക്കുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിയില്ലതെ പോകുന്നു.

ഭീരുത്വംകൊണ്ടു നിർഭയസ്ഥാനങ്ങളിൽപോലും മനുഷ്യൻ ഭയകലനമായി തീരുകയും ഭയംമൂലം നിസ്സാരസംഗതികൾപോലും നടത്തുവാൻ പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവനായി വരികയും ചെയ്യുന്നു.

അനാസ്ഥമൂലം ശാരീരിക നിലനില്പിനാവശ്യമായ അത്യാവശ്യകാര്യങ്ങൾക്കുപോലും മനുഷ്യ

ൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തവനും ഉറപ്പില്ലാത്തവനുമായി കാണപ്പെടുന്നു.

ഇപ്രകാരം മൂലങ്ങളുടെ ലഘുവായ ശക്തിയിൽനിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന ഭോഷത്വം, ഭീരുത്വം, അനാസ്ഥ എന്നീ ദുർഗുണങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ നിത്യശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇവ മൂന്നിൽനിന്നും കൂടി ഉൽഭവിക്കുന്ന അനീതി എന്ന ദുർഗുണത്തിന്നർഹനും ക്ഷന്തവ്യപാപങ്ങൾക്കു അധീനനും ആകുന്നു.

ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു സുഖമായി തോന്നുന്ന ഏതു കാര്യവും പ്രസ്തുത മൂലങ്ങൾ വഴിയായി മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ബോധം പശ്ചാലോചിച്ച് തീരുമാനം ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലങ്ങളുടെ ത്രിവിധശക്തികളിൽ മിതശക്തി ഉൽകൃഷ്ടശീലത്തിനും ഗുരുവോ ലഘുവോ ആയുള്ള ശക്തികൾ നിത്യശുശ്രൂഷത്തിനും കാരണമാകുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ മൂലങ്ങളിൽ ചിലതിന്റെ ഗുരുവും മറ്റു ചിലതിന്റെ ലഘുവും ആയ ശക്തികളിലും നേരെ മറിച്ചും മനുഷ്യൻ വളർന്നുവരുന്നതുവോളം അപ്രകാരം വളർന്നുവരുന്നതായാൽ വളരെ കഴുത്തെ ഒരു ജീവിതം നയിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും നിത്യങ്ങളും ആയ ശീലങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തക്കതൊ എന്നാണു ഇനി നമുക്കു ലോചിക്കേണ്ടത്. വെറുപ്പും ആഗ്രഹവും തീരെ നശിക്കുവാൻ ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും ആകൃതി വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അപ്രകാരം തന്നെ ശീലവും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ആന, കരിമ്പ, കരകുട്, നായ മുതലായ ചേതനങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ അഭ്യസനത്താൽ കറയെല്ലാം വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതായി നാം കാണുന്നുണ്ട്. ആസ്ഥിതിക്കു അമേധാനമായി വിശേഷിക്കേണ്ടത് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ ശീലം അഭ്യസനത്താൽ മിക്കവാറും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതെന്നത്രെ മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതെന്നതും മൂലങ്ങളിൽ

ചിലതു ഉന്മൂലനം ചെയ്തിട്ടില്ല. അതു സാധ്യവുമാണ്. പക്ഷേ അവയുടെ ശക്തികളെ മിതമായി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതിനാലത്രെ നികുഷശീലക്കാരായ ചിലർ ചിലപ്പോൾ ഉൽകൃഷ്ടശീലക്കാരായും നേരെറിപ്പും കാണപ്പെടുന്നത്. പ്രകൃതിക്കടുത്ത പറ്റിശീലനങ്ങൾ പഴക്കമുലം സ്വഭാവവും, പ്രകൃതിയും ആയി തീരുന്നപക്ഷം പരിഷ്കാരം മാഞ്ഞുപോകുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും അത്യാവസ്ഥയിൽ ചെയ്യുന്നപക്ഷം നികുഷശീലങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങളിൽ കുറവുവരുത്തിയും ഉൽകൃഷ്ടശീലങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചും നന്നാകുന്നതിന് മനുഷ്യൻ സാധിക്കുന്നു. പക്ഷേ നികുഷശീലങ്ങളിലുള്ള പരിശീലനം തീരെ മാറ്റമില്ലാത്തതാണെന്നാൽ വലിയ പോരാട്ടവും അധ്വാനവും അത്യാവശ്യംതന്നെ.

ചിലർ ജനനവശാൽ കോപികളും മോഹികളും ആയിരിക്കും. അപ്രകാരമുള്ളവരുടെ ശീലം വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാൽമാത്രമേ അഭ്യസനംകൊണ്ടു വ്യത്യാസപ്പെടുവാൻ സാധിക്കൂ. പഴയതായിപ്പോയ ശീലത്തെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടാമത്തെ സ്വഭാവം അല്ലെങ്കിൽ പ്രകൃതി എന്നത്രെ വേദപണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. വി: പിതാക്കന്മാർ നികുഷകൃത്യങ്ങളിൽ പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നാലായി തരംതിരിക്കുന്നു.

1. ഭോഷൻ — ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളും നികുഷങ്ങളും ആയ കൃത്യങ്ങളെ വിവേചിപ്പാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവൻ. നടത്തിപ്പുകാരന്മാർക്കിടയിൽ സ്വല്പകാലംകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരമുള്ളവന്റെ ശീലം നേർ വഴിയിൽ വരുന്നതായിരിക്കും.

2. ഭോഷനും ഭോഷിയും ആയിരിക്കുന്നവൻ — ഇവൻ സൽകൃത്യങ്ങളും, ദുഷ്കൃത്യങ്ങളും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിക്കാത്ത ഭോഷൻ എന്നുമാത്രമല്ല, ദുഷ്കൃത്യങ്ങളിൽ പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭോഷിയും കൂടിയാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ ചൊവ്വാക്കുന്നതിന് അല്പം പ്രയാസം നേരിടുന്നതാണ്.

3. ഭോഷനും, ഭോഷിയും, താക്കിനും ആയിരിക്കുന്നവൻ — ഇവൻ ഭോഷനും ഭോഷിയും എന്നുമാത്രമല്ല, തന്നെ ചൊവ്വാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ച് ഗുണഭോഷിക്കുന്നവരോടു് തക്കിക്കുന്നവനും കൂടിയാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ ചൊവ്വാക്കുന്നതിന് വളരെ വളരെ വിഷമം നേരിടുന്നതാണ്. എങ്കിലും അത്യാവസ്ഥയിൽ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അവന്റെയും ശീലം വ്യത്യാസപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ സംബന്ധിച്ച്, മോർ തേവോലോഗോസ്സ് “ഗുണഭോഷം ശ്രവിക്കാത്ത ഒരിട്രൻ” എന്നു പറയുന്നു.

4. ഭോഷനും, ഭോഷിയും, താക്കിനും, എന്നുമാത്രമല്ല, പ്രകൃതിയിൽ കോപിയും മോഹിയും ആയുള്ളവൻ — ഇപ്രകാരമുള്ളവനെ സംബന്ധിച്ച് പിതാക്കന്മാർ ഒന്നാമതെന്ന അഭിപ്രായം പറയുന്നില്ല. ആശയരഹിതനായി മാറിനിൽക്കുകയത്രെ ചെയ്യുന്നത്.

കുട്ടികൾ വളർന്നുവരുന്നതോടുകൂടി ഒരു നടത്തിപ്പുകാരനേകൂടാതെ മൂലങ്ങളുടെ ശക്തി മിതമായി നിയന്ത്രിക്കുവാൻ സാധിച്ചെന്നു വരുന്നതല്ല. കുട്ടികളുടെ ആദ്യനടത്തിപ്പുകാർ മാതാപിതാക്കളാകുന്നു. അവരിൽനിന്നാകുന്നു ഉൽകൃഷ്ടശീലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ ജനനവശാൽ ഉൽകൃഷ്ടശീലം സംസ്കാരംകൊണ്ടോ അഭ്യസനംകൊണ്ടോ വളർന്നവരും ഇല്ലെന്നുപറവാൻ പാടില്ല. ജനനവശാൽ ഉൽകൃഷ്ടശീലക്കാരായി കാണപ്പെടുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. ദീർഘദർശിമാർ അപ്രകാരമുള്ളവരാകുന്നു എന്നുപറയപ്പെടുന്നു. തീമ്മോത്തേയോസ്സ്, തിത്തോസ്സ്, ഫിലേമോൻ ആദിയാകുവാൻ വി: പെത്രോസോസിനോടു കൂടെയുള്ള സംസ്കാരംകൊണ്ടു ഉൽകൃഷ്ടശീലക്കാരായി തീർന്നിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. യീശുദാസകാർ, ദേവദാസകാർ, നെടവായെന്മാർ ആദിയാകുവാൻ അഭ്യസനംകൊണ്ടു ഉൽകൃഷ്ടശീലക്കാരായി തീർന്നിട്ടുള്ളവരാണ്. പൊതുവായും പ്രത്യേകമായും അസാമാന്യം അവർ അഭ്യസനം നടത്തിയിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. അ

ഭ്യസനംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പണ്ണുങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്തിരിയുവാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം ശീലം അവരുടെ സ്വഭാവവും പ്രകൃതിയും ആയിപ്പോയി. ഇപ്രകാരമുള്ളവരെയാകുന്നു വി: സഭ വിശുദ്ധനായി സ്വീകരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ നമുക്കുകൂടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന്നു ഗുരുക്കന്മാരോ, പഠിപ്പിക്കുന്ന പരിശീലന കേന്ദ്രങ്ങളോ ഇതുവരെ ശരിയായവിധം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. അതിനാലാണിരിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാരേയും അധികം കാണുന്നില്ല. മുൻകാലങ്ങളിൽ മേല്പട്ടക്കാരുടെയും റബാബാരുടെയുടേയും സിമനാരികളിലും താമസിച്ച് പരിശീലിക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ പരിശീലനം മുഖ്യമായി ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ആയിരുന്നു. അപ്രകാരം പരിശീലിച്ചവരിൽ മിക്കവരുടെയും ശീലം ഉൽകൃഷ്ടമായുള്ളതായിരുന്നു എന്നു പലരും പറഞ്ഞുകേൾപ്പാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ടു്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ അങ്ങിനെയും കാണുന്നില്ല. സമുദായത്തിന് പൊതുവായും ഓരോ പള്ളികൾക്കു പ്രത്യേകമായും ഹൈസ്കൂളുകളും മിഡിക്സ്കൂളുകളും മറ്റും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നകാലമാണിതു്. അതുകൂടിയും കുട്ടികൾ ഉൽകൃഷ്ടശീലക്കാരായി വളരുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള പഠനങ്ങളോ പരിശീലനങ്ങളോ കാണുന്നില്ല.

ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ വളർച്ചക്കുതക്കുന്ന എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിക്കുന്നതു യഹൂദസഭയുടെ നടത്തമാണല്ലോ. ഈ കാര്യത്തിൽ യഹൂദസഭയുടെ നടത്തം ഏതുപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു നോക്കാം. യഹൂദസഭയിലെ മാതാപിതാക്കൾ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാപഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വളരെ താല്പര്യമുള്ളവരായിരുന്നു. അവർ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചു ഭക്തിജനകമായ സത്യപരിജ്ഞാനം അവർക്കു നൽകുന്നതിന് ശ്രമിക്കുമായിരുന്നു. വിദ്യാപഠിക്കുന്നതല്ല, പഠിച്ചതു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതത്രെ വിശിഷ്ടമെന്നു് മാതാപിതാക്കളും ഗുരുക്കന്മാരും എപ്പോഴും കുട്ടികളോടു പറയുമായിരുന്നു. അ

തിനാൽ കുട്ടികൾ പഠിക്കുന്നതു് പ്രവർത്തിയിൽ വരുത്തുകയെന്നതു പ്രധാനമായിരുന്നു. യഹൂദസഭയായും ഇപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു് വേദപരിചയമുള്ള ഏവനും അറിയാവുന്നതാണ്. മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികളെ വീട്ടിൽവെച്ചുതന്നെ “ശാമ” എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും മദ്ധ്യ “ഹാലേലൂയ്യ” വെച്ചു ചൊല്ലുന്നതും അയ സങ്കീർത്തനത്തിലെ വാക്യങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളിൽ ആചരിക്കേണ്ടമുറകളും തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെ ചുരുങ്ങിയ ചരിത്രവും പഠിഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുമായിരുന്നു അതിന് ശേഷമത്രെ കുട്ടികളെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയച്ചുപോയതു. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചുവന്നതു ശാസ്ത്രീയമായിരുന്നു. ഗ്രേമോൻറെ മഹാജ്ഞാനം സിറാക്കിന്റെ ജ്ഞാനം മുതലായ വിശിഷ്ട ജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളാണു അവരുടെ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ. ആൺകുട്ടികളേയും പെൺകുട്ടികളേയും ഒരുമിച്ച് ഒരുപള്ളിക്കൂടത്തിൽ അയക്കുക പതിവില്ല. പെൺകുട്ടികളെ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നുള്ള പഠിപ്പം കഴിഞ്ഞു പ്രായംകൂടിയ റബിമാർ നടത്തിവന്ന പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലേക്കാണ് അയച്ചുപോയതു. കുട്ടികളെ വീട്ടിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ചൊല്ലിക്കൊടുത്താണ്. ആറവയസ്സ് തികയുന്നതിനകമായി വീട്ടിൽവെച്ചുള്ള പഠിപ്പം അവസാനിപ്പിച്ചുവന്നു. ആറവയസ്സിലാണ് അന്തിമനിയന്ത്രണത്തു്. അന്തിമനിയന്ത്രണശേഷമെ എത്രയും അക്ഷരങ്ങളെ പഠിച്ചുതടുക്കുകയോളം. വീട്ടിൽവെച്ച് പഠിച്ച “ശാമ”യാണ് ആദ്യം ഏഴുനിയന്ത്രണത്തു്.

ഇതൻ സരിച്ചതെന്നുമാണു പിതാക്കന്മാർ നമുക്കു കുട്ടികളേയും പഠിപ്പിക്കുവാൻ നിമിഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കുട്ടികൾ സംസാരിച്ചുതടുങ്ങിയാൽ ആദ്യമായി അവരെ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു ആരാധനയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രധാന വാക്കുകളാകുന്നു. അവയിൽ “ആമീൻ” എന്ന വാക്കാണ് ആദ്യം പഠിപ്പിക്കേണ്ടതു്. അതിനെ തുടർന്നു ഹാലേലൂയ്യ, കിരീതേലായിദോൻ മുതലായ വാക്കുകളും പൊതുപ്രാർത്ഥനയും വീട്ടിൽവെച്ചു പഠിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമു് ആരാധനയിലുള്ള സംബന്ധം നിന്പ്രകാരം അവർക്കു

സാധിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ച മാറാനായ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കളോടുകൂടെ കുട്ടികളും വള്ളിയിൽ പോയി ദിവ്യതൂത്തുഷയിലും മറ്റും സംബന്ധിക്കുകയും അവർ ചോദിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു വരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. പരിശുദ്ധനായ മോർണാപ്രേം പിതാവിന്റെ കരളത്തു വള്ളികളിൽ വി: മഃ ഞായറായുടെ കീഴ്ക്കെളിത്തിയിന്മേൽ ഭക്ഷ്യപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കാണിക്കുമായിരുന്നു. കുട്ടികൾ മാതാപിതാക്കളോടുകൂടെ വള്ളിയിൽ വരുമ്പോൾ കുട്ടികളെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിനായി അപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരം പരിശീലിച്ചശേഷം കുട്ടികളെ സ്തുതികളിൽ അയക്കുകയും മറ്റു വിഷയങ്ങളോടുകൂടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിന്നു ഒരു വിഷയം കാര്യപരിപാടിയിൽ ചേർത്തു വരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

നാം തന്മൂലം നിത്യാനന്ദം അനുഭവിപ്പാനും നാമെ
ല്ലാവരും ഉത്സാഹിക്കണമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊ
ണ്ടു ഈ ചെറുഭാഷണം അവസാനിപ്പിച്ചു
കൊള്ളട്ടെ.



ഇടുക്കുവാതിൽ
(ജെ. പി. തരിയത്.)

ഒരിക്കൽ യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു പോക
യായിരുന്നു. രചിപ്പിച്ചപ്പോൾ ആരോ തന്നോട്
ചോദിച്ചു “കത്താലേ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ ചുരു
ക്കമോ?” എന്നു്. ഇദ്ദേഹം ചോദ്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം
എന്തായിരുന്നു എന്നു നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ. അ
തിനെപ്പറ്റി വി: വേദത്തിൽ ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടു
മില്ല. ഒരുപക്ഷേ തങ്ങളുടെ പുതിയ ഗുരുവിനെ
പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ചോദ്യമായിരുന്നി
രിക്കണം. രബ്ബികളും പണ്ഡിതന്മാരും അന്നു പ
ഠിപ്പിച്ചിരുന്നത് ഇസ്രായേലുകൾ എല്ലാവരും സ്വ
ർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ടെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ വി
കീയ ഗുരു അതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു എന്നു
അറിയുവാനായിരിക്കാം അവർ അങ്ങിനെ ചോദി
ച്ചതു്. പല ആളുകളും “രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ന
മ്മൾ എന്തു ചെയ്യണം.” എന്നുള്ളതിനേക്കാര
കൂട്ടത്തലായി “ആരെല്ലാവരും രക്ഷിക്കപ്പെടുക”
എന്നറിവാനാണു് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. എത്രപേർ
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതല്ല നമുക്കറിവേണ്ടതു്.
“രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ ഒരുരന്തൻ ഞാനായിരി
ക്കുമോ” എന്നുള്ളതാണു്. മറ്റുള്ളവരുടെ സ്ഥിതി
എന്തായിരിക്കും എന്നല്ല നമുക്കറിവേണ്ടതു്.

ആകാശം വരുന്നതോടെ! ഭാരതപ്പുഴയിലു
പുഴക്കര സ്വഭാവമുള്ളതുകൊണ്ട് നഗ്നത മിതമായി
നിയന്ത്രിച്ച് ഉൽകൃഷ്ടനിലത്തിൽ വളർത്തുന്ന

“സ്രായവിധി ഭവനത്തിൽ ഞാൻ എവിടെ നി
 ഭ്രമിക്കുക” എന്നാണ് അറിയുവാൻ ഉള്ളത്.

ശേതുവിടനാട്ടു ചോദിച്ചു ആ ചോദ്യത്തിന്നു
 യേശു എന്താണു് മറുപടി കൊടുത്തതു്. “ഇടു
 ക്ഷവാതിലൂടെ കടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ-എന്നു
 കൊണ്ടെന്നാൽ പലരും അതിന്നായി തുനിയും,
 സ്വാധീകായില്ല” ദൈവരാജ്യത്തിലിറങ്ങുൻ നിത്യ
 സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന
 വർ അതിന്നുവേണ്ടി ഇടുക്ഷവാതിലിനുകൂടി കട
 ക്ഷവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടേ
 ണ്ടിയവരിൽ ഒരു വലിയമുററം കർത്താവു് നീ
 കോദീചോദിച്ചാട്ടു ചാഞ്ഞതുപോലെ ഒരു വീ
 ണ്ടും ജനനും, ആ വശ്യമായിരിക്കുന്നു. അതിന്നു
 വേണ്ടി നാം ഓരോരുത്തരും കുറിയായി ശ്രമിക്കു
 കതന്നെ വേണം. നമ്മുടെ ജീവൻ അപകടത്തി
 ലാവുന്ന അപരതയിൽ അതിനെ രക്ഷിക്കുന്നതി
 ന്നു എങ്ങിനെ നാം പ്രയത്നിക്കുമോ അത്തരത്തിൽ
 നാം പ്രണതീകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. രക്ഷ എന്നതു്
 കർത്താവിന്റെ ഒരു ദാനമാണു്. ആ ദാനത്തെ
 സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു് വിശ്വാസത്തിന്റെ കൈ
 നീട്ടേണ്ടതാമലമേയുള്ളു. നീട്ടുന്ന കൈ വെറും ക
 യായിരിക്കണമെന്നു മാത്രം. ഒന്നും അതിൽ കൊ
 ണ്ടു വരുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഒന്നും അതിൽ വെക്കു
 വാൻ പാടുള്ളതല്ല. വല്ലതും കയ്യിൽ വെക്കുന്ന
 പക്ഷം അതു് വിശ്വാസത്തിന്നും ദാനം ലഭിക്കുന്ന
 തിന്നും ഒരു തടസ്സമായിരിക്കും. ക്രിസ്തു പിടിയും
 ക്രിസ്തു പിന്റെ രക്ഷയേയും സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു
 അതു് നിമിത്തമായും ഒരു തടസ്സമായിരിക്കും. ന
 മ്മൾ, മുറുകെപററുന്ന ചില പാപങ്ങളോടും ന
 മ്മേത്തന്നെയുള്ള ഒരു മതിപ്പോടും കൂടിയാണു്
 ദൈവത്തിന്റെ ദാനത്തിന്നായിട്ടു് അടുത്തുചെ
 ല്ലന്നതു്. അതു് നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഒരു വിലക്കുത
 ിയായിനിൽക്കുന്നു. സൗജന്യമായ രക്ഷയെ
 പ്രാപിക്കുന്നതിന്നും ചില തുഗങ്ങളാൽ നാം സഹി
 കേണ്ടതുണ്ടു്. ചില പ്രയത്നങ്ങൾ നാം ചെയ്തുകീ
 രു. മടിയോടും അലസതയോടുകൂടി രക്ഷയേ
 കൈവരുത്താം എന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ

അതു വലിയൊരു അബദ്ധമാണ്. ലോകത്തോ
ടും സ്വന്തനീതിയോടും പാപത്തോടും നാം മല്ലി
ടണം. നമ്മുടെ അറിവുകൊണ്ടു ഒന്നും ആകുന്നി
ല്ല. നമ്മൾ കൃഷ്ണാനികൾ ആണെന്നുള്ളതു് മാ
ത്രം ഒരു സഹായമായിത്തീരുന്നില്ല-“ഞങ്ങൾ നി
ന്റെ സന്നിധിയിൽ തിന്നുകയും കുടിക്കയും (ക
ർത്താവിനെ അനുഭവിക്കയും) ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറ
യുന്നവരോടും “നീ ഞങ്ങളുടെ ഒരുപീഥികളിൽ
പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്” എന്നു പറയുന്നവരോടും-“അന്യോ
യം പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ എന്നിൽനിന്നു
ദൂരപോകവിൻ” എന്നു് കർത്താവു് പറയുന്നതാ
യിരിക്കും.

പരമേശ്വരി ദോഷയാത്രയുടെ കത്താവായ ജോൺബാനിയൻ തന്റെ ആത്മീകജീവിതത്തിന്റെ വളർച്ചയെപറ്റി പറയുന്ന ഒരു സംഭവമുണ്ട്. ബാനിയൻ ഒരിക്കൽ ബെഡ്ഫോർഡ് എന്ന സ്ഥലത്തെ ചില സ്രീകൾ ആത്മീകകാര്യങ്ങളെപറ്റി സംസാരിക്കുന്നത് കേൾക്കുവാൻ ഇടയായി. അയാൾക്കു അവരുടെ സംസാരം വളരെ ഇഷ്ടമായി. അവരുടെ സംസാരം വീണ്ടും വീണ്ടും കേൾക്കുവാൻ അയാൾക്കു ആഗ്രഹം തോന്നി. അങ്ങിനെ കൂടെകൂടെ അവിടെ പോവുക പതിവായി. തന്റെ സ്വന്തസ്ഥിതിയെപറ്റി ശോധനചെയ്യാൻ ജി പ്രചോദനം ഇവരുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നാണ് ബാനിയൻ ലഭിച്ചത്. അങ്ങിനെ കരണാർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ സ്ഥിതിയും തന്റെ സ്ഥിതിയും തമ്മിൽ വളരെ ആന്തര്യമുണ്ടെന്നു അയാൾ ചൂണ്ടി. അവർ മലയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു സൂര്യന്റെ ശോഭയിൽ നടന്താഴിച്ച് ഉല്ലസിക്കുന്നതായും ബാനിയൻ മധ്യഭാഗത്തു തണുപ്പും മഞ്ഞും കാർഷാഘങ്ങളുടെ ഇരുളും സന്ദിച്ചിരിക്കുന്നതായും അയാൾക്കു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ ഉല്ലാസം അയാൾക്കു ഇടയ്ക്കു മലയെച്ചുറ്റിനിൽക്കുന്ന ഉയരമുള്ള ഒരു ചുവർ ഉജ്ജ്വലമായി തോന്നി. ഈ മലയിനിടയിൽ കൂടി - ബാനിയൻ പ്രവേശിക്കണമെന്നും മറാപർ അനുഭവിക്കുന്ന പെട്ടിച്ചുവം സുഖവും അനുഭവിക്കണമെന്നും ആശയുണ്ടായി. അ

യാർ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ മതിലിൽ അയാൾക്ക് കടക്കുന്നതിന്നു വല്ല പാശവും കാണുമോ എന്നു നോക്കി തുടങ്ങിയതായി തോന്നി. ഒടുവിൽ അയാൾ ഒരു പാശം കണ്ടു. അതു വളരെ ഇടുങ്ങിയതായിരുന്നു. അതിലെ കടക്കുവാൻള്ള അയാളുടെ ശ്രമങ്ങൾ ആദ്യത്തിൽ ഫലിച്ചില്ല. ശ്രമം മതിയാക്കാതെ കുറിയായി ശ്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ അയാളുടെ തല ഇടുങ്ങിയ ആ വാതിലിൽകൂടെ ഞെരുങ്ങി കടന്നു. ശ്രമം നിലച്ചില്ല. പിന്നീട് അയാളുടെ തോളും ഒടുവിൽ ശരീരം മുഴുവനും കടന്നു. എന്നിട്ട് അയാൾ അവരുടെ കൂടെ ചെന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിരുന്ന സന്തോഷം അനുഭവിച്ചു. ഈ മലയെ പറ്റിയും ചുമരിനെ പറ്റിയും അതിലെ ഇടുക്കുവാതിലിനെ പറ്റിയും ബനിയൻതന്നെ പറയുന്നതു് ഇങ്ങിനെയാണു്. “പശ്ചിമ ജീവനുളള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാണു്. അവിടെ പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യൻ ദൈവത്തിന്റെ മുഖപ്രസാദമാണു്. ഞാൻ കണ്ട ചുമർ ദൈവകൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നു മനുഷ്യനെ വേർതിരിച്ചു് നിറുത്തുന്ന ലോകമാണു്. ഞാൻ കണ്ട ഇടുക്കുവാതിൽ പിതാവായ ദൈവത്തിലേക്കുള്ള വഴിയായ യേശുക്രിസ്തുവാണു്. (വി:മത്തായി 7-ൽ 14: വി:യോഹന്നാൻ 14-ൽ 6) ഇടുക്കുവാതിലിൽകൂടി ആത്മാവിന്നും ശരീരത്തിന്നും കടക്കുവാൻ പഴുതുണ്ടു്. പാപത്തിന്നു അതോടുകൂടി കടക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇടുക്കുവാതിലിൽകൂടെ കടക്കുവാൻ നമുക്കു ഓരോരുത്തർക്കും ശ്രമിക്കാം. നാം ഓരോരുത്തരും ശ്രമിക്കണം. ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രധാനി ഈ ഇടുക്കുവാതിലിന്നടുത്തുവന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ധനവും കൂടി അതിൽകൂടെ കടത്തുവാൻ പറ്റിയില്ലെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾ ദുഃഖത്തോടുകൂടി പോയ്ക്കളഞ്ഞു. (വി: ലൂക്കോസ് 8=18-24) യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ഹെരോദിനെ ഈ ഇടുക്കുവാതിൽ വരെ കൊണ്ടുവന്നു. എന്നാൽ അവൻ ഹെരോദിയെ മോന്നിച്ച് വാതിൽ കടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതു് സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. (വി:

മർക്കോസ് 6=18-20) ഫെലിക്സ് വി: പൌലുസ്സിന്റെ വചനങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ ഇടുക്കുവാതിൽ വരെ വന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു് തന്റെ പ്രതാപവും പണവും കൊണ്ടു് അങ്ങോട്ടു കടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. (ആ-പ്ര: 24=24-27) അന്നുവധി പരീശന്മാരും പ്രധാനാചാര്യന്മാരും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ കാണുകയും വാക്കുകളെ കേൾക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ ഇടുക്കുവാതിലിൽകൂടി കടക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ സ്ഥാനവലിപ്പവും, “മനുഷ്യരാലുള്ള മുഖസ്തുതിയും പ്രതാപചിഹ്നങ്ങളും വലിച്ചെറിവാൻ അവർക്കു മനസ്സായില്ല. വിദ്വാന്മാരായ റബ്ബികളും അഗാധപണ്ഡിതന്മാരും ഈ വാതിൽ വരെ വന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു അവരുടെ ചുവക്കുകളും പുരാണങ്ങളും സ്വന്തം നീതിയും മാറ്റിവെച്ചു് ഇടുക്കുവാതിലിൽകൂടെ കടക്കുവാൻ മനസ്സായില്ല. എന്നാൽ ധനവാനോടും, ദരിദ്രനോടും, പണ്ഡിതനോടും, പാമരനോടും, പരീശനോടും, ചക്രക്കാരനോടും, പട്ടക്കാരനോടും, അയ്യോമനിയോടും ഒരേ പദ്ധതി തന്നെയാണു് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. “അങ്ങിനെതന്നെ നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ളതു് ഒക്കെയും വിട്ടുപിരിയുന്നില്ലാ എങ്കിൽ അവനു് എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല” (വി: ലൂക്കോസ് 14-ൽ 33) ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നവർ അങ്ങിനെതന്നെയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. വി: പത്രോസ് പറയുകയാണു് “കണ്ടാലും ഞങ്ങൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു് നിന്നെ പിൻതുടന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു്. വി: പത്രോസിനോടു് മശിഹാതന്യരാൻ പറഞ്ഞ മറുപടി നാം ഓരോരുത്തരോടും എല്ലാവരോടുംകൂടിയുള്ള മറുപടിയാണു്. “ദൈവരാജ്യം നിമിത്തം വീടോ ഭാര്യയെയോ സഹോദരന്മാരെയോ അമ്മയ്ക്കു് മാതാമഹായോ മക്കളെയോ വിട്ടു കളഞ്ഞിട്ടു് ഈ കാലത്തിൽതന്നെ പല മടങ്ങിയും വരുവാൻള്ള ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനേയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.” (വി: ലൂക്കോസ് 18: 29, 30)

പാപത്തോടു മല്ലിടുന്നതിൽ രക്തത്തോളം പോരാടുന്നതിന്നു് നാം വിചിക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ഒരു രക്തസാക്ഷിയുടെ മനഃസാക്ഷിയും ധീരതയും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്നു വേണ്ടിയും, സുവിശേഷത്തിന്നു വേണ്ടിയും എന്തും, എല്ലാം തന്നെ ചെയ്യാൻ എന്ന് എണ്ണുന്നതിന്നുള്ള കഴിവും നമുക്കുണ്ടാകണം. ബാലാമിനെ പോലെ നീതിമാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുണ്ടു്. ഇടുക്കുവാതിലിൽകൂടെ കടക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എന്നാൽ കൂടെകൊണ്ടുപോകുവാൻ പാടില്ലാത്തതും വാതിലിൽകൂടെ കടക്കാത്തതുമായ സാധനങ്ങൾ വലിച്ചെറിയുവാൻ, ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ല. ദുഷ്ടാഗ്രഹിക്ക് അവന്റെ ധനമുപേക്ഷിക്കുവാൻ മനസ്സില്ല. അതുകൊണ്ട്

രീക്ഷു് അവന്റെ വൃഥാചിന്തകളെയും അഭിമാനത്തെയും പിരിഞ്ഞു നില്ക്കാൻ മനസ്സില്ല. അതിമോഹിക്കു അവന്റെ മോഹങ്ങളെല്ലാം പല്ലു് എന്ന് എണ്ണി ദൂരെ എറിവാൻ മനസ്സില്ല. ജന്മമനു് കാമവികാരങ്ങളെ നിർജ്ജലമാക്കാൻ മനസ്സില്ല. സ്വന്തം നീതിമാനെന്നു അഭിമാനിക്കുന്നവനു് അവന്റെ അഭിമാനത്തെ ത്യജിക്കാനും മനസ്സില്ല മടിക്കൊണ്ടും സുഖഭോഗങ്ങളിലുള്ള താല്പര്യംകൊണ്ടും ഇടുക്കുവഴി പ്രശ്നത്തെ ചിലർ മാറി ഒഴികയാണു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ സർവ്വവും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നു തയ്യാറുള്ളവർക്കും ക്രിസ്തുവിന്നുവേണ്ടി എല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കും ഇടുക്കുവാതിലിൽകൂടി സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു കടക്കാനും

നിത്യജീവൻ

ദൈവപുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരം, കരിശിലെ ബലി, ഉയിർപ്പു്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം മുതലായ രക്ഷാകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആദാമിന്നും അവന്റെ സന്തതികൾക്കും നിത്യജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുവാനാണു്. “തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു് ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ അത്രയ്ക്കു് സ്നേഹിച്ചു.” (വി. യോഹ. 3: 16) “എന്റെ വചനം കേട്ടു എന്നെ അയച്ചുവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവനു് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു്.” (വി. യോ. 5: 24) “എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു് നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു്.” (വി. യോഹ. 6: 54.) “അവർക്കു് ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാൻ സമൃദ്ധിയായി ഉണ്ടാകുവാനും അത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്” (വി. യോഹ. 10: 10.) ഈ നിത്യജീവനെ നിഷ്കവിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ വരുവാൻനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ പലി

യ ജീവൻ എന്നാണു് വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഈ വിശ്വാസത്തിന്നു് അടുത്തു മുമ്പിൽ പറയുന്നതു് ‘മരിച്ചുപോയവരുടെ ഉയർപ്പിന്നും’ എന്നാണല്ലോ അതുകൊണ്ടു് നിത്യജീവൻ, ആത്മാവിൽ മാത്രം അനുഭവിക്കുന്ന ജീവനല്ല; എന്നാലോ ശരീരവും കൂടെ ഉയർത്തുന്നോറശേഷം, ആത്മാവും ശരീരവും ഒന്നിച്ചു് അനുഭവിക്കേണ്ട ഒരു ജീവിതമാണെന്നു കാണാം. (കോറ. 15: 52, 53; 1 തെസ്സ. 4: 16, 17). അതിനാൽ മരണത്തോടുകൂടി പരിപൂർണ്ണമായി പ്രാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു ജീവനല്ല നിത്യജീവൻ. ഇതു് മാലാകമാരെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ജീവിതവുമാല്ല. എന്തെന്നാൽ അവർ അശരീരികളാണല്ലോ. നാം അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്ന നിത്യജീവൻ ശരീരത്തോടു കൂടിയുള്ളതു്. (വി. യോ. 5: 29; 1 കോറ. 15: 52, 53) ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയും അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയും അനുഭവിച്ചുവരിയേണ്ടുന്നതിന്നും, ഇങ്ങനെ വല്ല വിധേനയും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കണം എന്നുവെച്ചും ഞാൻ അവന്റെ നിമിത്തം എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു് ചാവു് എന്നു് എണ്ണുന്നു.” (ഫിലി. 3: 11) എന്നുള്ള വി. പൌലോസിന്റെ പ്രത്യാശയെ കാണുക. നിത്യജീവൻ സ്വാഭാവികമായി ഒരുത്തനും

നെടുന്തള്ളിൽ ഗീവരഗീവു കത്തനാർ കോതമംഗലം.

ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അത് ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമാണ്. നമ്മുടെ ജനനത്തിൽ ഒരു താമസിനെ ഭാനമായിട്ടാണല്ലോ ദൈവം നമുക്ക് നൽകിയത്. അതുപോലെ, “ദൈവത്തിന്റെ കൃപാപരമൊ നമ്മുടെ കർത്താവിനുമിരിക്കുമായി നിത്യജീവൻ തന്നെ” (റോമ. 6: 23.) അത് തന്റെ നീതിമാന്മാർക്കായി ദൈവം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന ജീവനത്രെ. (വി. മത്തായി 25: 31, 43) ശരീരത്തിന്റെ ഉപയോഗം നിത്യജീവൻ അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ വരികയില്ലെങ്കിലും, ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അത് ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്. “എന്റെ വചനം കേട്ട് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു്; അവൻ ന്യായവിധിയിൽ ആകാതെ മരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവകലശൽ കടന്നിരിക്കുന്നു” (വി. യോഹ. 5: 24.) “മരണംവിട്ട് ജീവനിൽ കടന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് സന്തോഷത്തോടെ സ്തോദിക്കുന്നതിനായ് നമുക്കറിയാം” (1. യോഹ. 3: 14)

ഒരു നിത്യജീവനുള്ളതിൽ ഒരു നിത്യമരണവും ഉണ്ടെന്നു് നാം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാവർക്കും ജീവനുള്ളതാണെന്നുള്ള തന്റെ ആഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ എത്രയും വ്യക്തമായി അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. “തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു് ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കപണ്ണി ലോകത്തെ അത്രയും സ്തോദിച്ചു. ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേക്കു് അയച്ചതു് ലോകത്തെ വിധിച്ചാനല്ല; ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവാനത്രെ” (വി. യോഹ. 3: 16, 17.) “അർക്കു് ജീവനുള്ളതാകുവാൻ നമുക്കായി ഉണ്ടാകുവാൻ മത്രെ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു്” (വി. യോഹ. 10: 10.) “ഈ ലോകത്തിൽ ഒരുത്തൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു് സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു് ഇഷ്ടമല്ല” (വി. മത്തായി 18: 14.) ഈ കരുണയേറിയ അതേ അധരങ്ങൾ തന്നെയാണ് എത്രയും വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ, തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരുടെ നാശത്തെയും കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് (വി. മക്കോ. 9: 42-49; വി. മത്തായി 13: 42; 24: 51; 25: 31, 41; വി. ലൂക്കോസ് 13: 27, 28)

ഈ ലോകജീവിതം നമ്മുടെ പരിശോധനയുടെ കലമാകയാൽ, മരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവനിലേക്കു് ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ നമുക്കു് കടക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു് എങ്ങിനെ സാധിക്കാമെന്നു് വി. ലൂക്കോസ് 15: 17 മുതൽ ഉള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു് നമുക്കു് കാണിച്ചുതന്നുണ്ടു്. ആകയാൽ പാപത്തിൽ തുടരുകയും അന്തഃപരിവർത്തനമില്ലാതെ വെച്ചുവെക്കുവാൻ മാത്രമാണു് നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാതെ വരുന്നതു്. അതിന്റെ കാരണം, അതിനെ കൊടുക്കുവാൻ കർത്താവാഗ്രഹിക്കാഞ്ഞിട്ടല്ല; അതു് പ്രാപിക്കാൻ അർക്കു് കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രമാണു്. ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ സ്വർഗ്ഗീയകാര്യങ്ങളെ സ്തോദിച്ചാൽ അവർ പരിശീലിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ അന്തഃപരിവർത്തനം അർക്കു് കഴിവുണ്ടാകുന്നതല്ല. ദൈവത്തിന്നു് നിത്യജീവനെ ഒരുത്തനിൽ അടിച്ചേല്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല; കൊടുത്താലും ഇരിക്കുന്നതല്ല. “അതുകൊണ്ടു് പിരിച്ചു് മെത്തയിൽ കിടത്തിയാൽ കിടക്കുവാൻ” ആകയാൽ, ഒരർത്ഥത്തിൽ നാം തന്നെ നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗം സൃഷ്ടിക്കുകയും നമ്മോടുകൂടെ അതിനെ നാം കൊണ്ടുപോകുകയുമാണു്. “സൂര്യനും ഭൂതും ചൈവ ഗമനത്തോടെഗമതി” എന്നു നീതിസാരം പറയുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇനി നിത്യജീവനിലെ ആനന്ദം അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗാനന്ദം എന്താണെന്നു് പരിശോധിക്കാം. നിത്യജീവന്റെ പൂർണ്ണത എത്രയും വലുതും അത്ഭുതകരവും ആണെന്നു് ഇപ്പോൾ നമുക്കു് ഗ്രഹിച്ചാൽ പാടില്ലാത്ത പണ്ണം അത്രയും അതു് നമ്മുടെ ചിന്തക്കതീതമാണു്. “ദൈവം തന്നെ സ്തോദിക്കുന്നവർക്കു് ഒരുക്കിട്ടുള്ളതു്, കണ്ണു് കണ്ടിട്ടില്ല, ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല, ഒരു മനുഷ്യനേറും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിട്ടില്ല” എന്നാണല്ലോ 1 കോറ. 2: 9-ൽ വി. പൌലസ് പറയുന്നതു്. “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകുകൊണ്ടു് സന്തോ

ഷിച്ചുപിപ്പിൻ” (വി. മത്തായി 5: 12) എന്നും “പുഴവും തുരുമ്പും കെട്ടുകൊണ്ടു കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വതമിച്ചുകൊൾവിൻ” (വി. മത്തായി 6: 20) എന്നും, “നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലേപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകണമെ” (വി. മത്തായി 6: 10) എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും നമ്മുടെ കർത്താവു് അരുളിച്ചെയ്തുകൊണ്ടു്, സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിന്തയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതു് ശ്രദ്ധേയമാണു്. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ അല്ലെങ്കിൽ മോഷ്ടത്തിലെ ആനന്ദം ഈ ലോകത്തിലെ ചില ആനന്ദങ്ങളോടു് സാമ്യപ്പെടുത്തി, ഈ ലോകത്തിലെ കാര്യമായ ആനന്ദങ്ങൾ അനേകമടങ്ങു് ക്ഷമയില്ലാത്ത വിധം അനുഭവപ്പെടുകയെന്നതാണു് സ്വർഗ്ഗീയ സൗഭാഗ്യമെന്നു് ചില മതക്കാർ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നു. ഇതു് എത്രയും അബദ്ധമാണു്. സ്വർഗ്ഗീയ സൗഭാഗ്യം ലൌകിക ആനന്ദങ്ങളെക്കാൾ എത്രയും വ്യത്യസ്തമായി ആത്മീയവും അക്ഷയവുമാണു്.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എന്തെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നതിനേക്കാൾ അവിടെ എന്തെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുകയല്ല എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതിനാൽ, സ്വർഗ്ഗാനന്ദത്തെക്കുറിച്ച് ഏറെ പഠിക്കാൻ കഴിയും. “അവൻ അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു് കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടച്ചുകളയു്. ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ടതയും ഉണ്ടാകയില്ല” (വെളി. 21: 4.) “കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപണ്ണിയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നവരുളൊരു അനുഭവമാണു് യാതൊന്നും, ദുഃഖമെന്നും ഭോഷും പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാരും അതിൽ കടക്കയില്ല.” (വെളി. 21: 27.) ഇതിൽനിന്നു് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ, കണ്ണുനീരും, ദുഃഖവും, നിലവിളിയും, കഷ്ടതയും, മരണവും, അശ്വലിയും, അസത്യവും ഇല്ലെന്നും, അതിനാൽ അവിടെ സന്തോഷവും, ആനന്ദവും, സൗഭാഗ്യവും, നിത്യജീവനും, വിശുദ്ധിയും, സത്യവും, സ്നേഹവും പ്രകാശവുമാണു് ഉള്ളതെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. കൂടാതെയും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നമ്മുടെ കൂട്ടുകാർ വിശുദ്ധന്മാരും, നിർമ്മലന്മാരും, നല്ലവരും ജീവിച്ചിരുന്നവരിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠരും ഉത്തമന്മാരും

അല്ലാതെ മറ്റൊരാളല്ല. (വെളി. 21: 9—അവസാനംവരെ) കൂടാതെയും മാലാഖമാർ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആ ശ്രേഷ്ഠജീവികളും നമുക്കു സഖിമാരായിട്ടുണ്ടു്. അവർ ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ സഹജാതരികളും സഹായികളും ആണല്ലോ. വി: കർത്താവിൽ അവർ നമ്മോടുകൂടിനിന്നു് “ആകാശവും ഭൂമിയും തന്റെ മഹത്വംകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ബലവാനായ ദൈവംതന്നെയാൽ പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ” എന്ന് ആത്മീയമായി അനുഭവപ്പെട്ടു് സ്വർഗ്ഗാവകാശിയാകുമ്പോൾ സന്തോഷം സംഭവിക്കുകയും അവർക്കുള്ള സന്തോഷം എത്രയെന്നു കണ്ടുക. (വി: ലൂക്കോ. 15: 7, 10)

എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗീയ ആനന്ദത്തിന്റെ സമ്യക് പ്രധാനവും മകുടവുമായ കാര്യം എന്താണെന്നു നാം പ്രത്യേകം അറിവേണ്ടതാണു്. “അവൻ അവന്റെ മുഖം കാണും” (വെളി. 22: 4) കർത്താവിന്റെ തിരുമുഖദർശനമത്രെ അതു്. ഇതിനെ ‘നിത്യസൗഭാഗ്യദർശനം’ (Beatific Vision) എന്നാണു് പറയുന്നതു്. ഇതാണു് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പരമാനന്ദം. “ഏകമനുജീയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു് ദൈവത്തെ കാണും.” (വി. മത്തായി 5: 8) “നാം ഇപ്പോൾ ദൈവമക്കൾ ആകുന്നു. നാം ഇന്നതു് ആകും എന്ന് ഇതുവരെ പ്രത്യക്ഷമായില്ല. അവർ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവനെ, താൻഇരിക്കുപോലെതന്നെ കാണുന്നതാകുകൊണ്ടു് അവനോടു് സദൃശന്മാർ ആകും എന്നു നാം അറിയുന്നു. (1 യോഹ. 3: 2) ‘നാം ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശയ്ക്കായിട്ടും മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ രേജസ്സിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയ്ക്കായിട്ടും കാത്തുകൊണ്ടു്.’ (തിമോത്ഥോസ് 2: 13) അതാണു് നമ്മുടെ അന്ത്യവും, അന്തരഭാഗ്യവും, പരമാനന്ദവും യേശുക്രിസ്തുവത്രെ. താൻ തന്നെ നമ്മുടെ നിത്യമന്ദിരം; താൻതന്നെ നമ്മുടെ പ്രകാശം; താനത്രെ നമ്മുടെ നിത്യജീവൻ. (വെളി. 21: 22, 23.)

നിത്യജീവനിൽ നാം വാസ്തവമായി വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്തുപ്രഭാവം വരുത്തുന്നതാണു്. നമ്മുടെ

കർത്താവിൻപോലും ഇത് എന്താണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന വരുത്തി എന്നു കാണുക. “വിശ്വാസത്തിന്റെ നായകനും പുതിയവരുത്തുന്നവനുമായ യേശുവിനെ നോക്കുക; തന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന സന്തോഷം ഓർത്ത് അവൻ അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി ക്രിസ്തിനെ സ്നേഹിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.” (എബ്രായ 12: 2) വി. യോഹന്നാൻ, വി. പൌലസ്, വി. പത്രോസ്, എന്നീ അപ്പസ്തോലരിലും ഇത് എത്ര വ്യക്തമാക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. “അവനിൽ ഈ പ്രത്യാശയുള്ളവനെല്ലാം അവർ നിർമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെത്തന്നെ നിർമ്മലീകരിക്കണം” (1 യോഹ. 3: 3) “ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെ നേടേണ്ടതിനും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നുള്ള എന്റെ സ്വന്തം നീതിയല്ല, ക്രിസ്തുവിനുള്ള വിശ്വാസം മൂലം ദൈവം വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നൽകുന്ന നീതിയെന്നു ലഭിച്ചു” അവനിൽ ഇരിക്കേണ്ടതിനും അവന്റെ മരണത്തോടു അനുരൂപപ്പെട്ടിട്ട് അവനേയും അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയേയും അവന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയേയും അനുഭവിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്നതിനും ഇങ്ങനെ വല്ല വിധേനയും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനം പ്രാപിക്കണം എന്നുവെച്ചു ഞാൻ അവന്റെ നിമിത്തം എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു ചാവറ എന്ന് എണ്ണുന്നു.” (ഫിലി. 3: 9, 11.) “ഞാൻ നല്ല പോർ ചെയ്തതും, ഓട്ടം തികച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു, ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു നീതിയുള്ള ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവ് ആ ദിവസത്തിൽ എനിക്കു നൽകും” (2 തിമോ. 4: 7, 8) “ദൈവദിവസത്തിന്റെ വരവ് കാത്തിരുന്നും ബലപ്പെടുത്തിയുംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എത്ര വിശുദ്ധജീവിതവും ഭക്തിയും ഉള്ളവർ ആയിരിക്കണം. എന്നാൽ നാം അവന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം നീതി വസിക്കുന്ന പുതിയ ആകാശത്തിനും പുതിയ ഭൂമിക്കുമായിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നു.” (2. പത്രോസ് 3: 11-13) ക്രിസ്തുവിനും തന്റെ വിശുദ്ധരും ഈ സ്ഥിരവിസ്തൃതിയുടെ ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു എന്തു ചെയ്യാവശ്യമാണ്. നിത്യജീവന്റെ സമയം കാര്യത്തിനായി വെച്ചിട്ടിരിക്കുന്നവരായ നാം നമ്മെത്തന്നെ കാര്യം കളങ്കവും ഇല്ലാത്തവരായി കാത്തുകൊള്ളണം.” (2 പത്രോ. 3: 14)

സ്രീകർക്ക മാത്രം
‘പലഹാരം’ Road's Letters to Molly

വിന്താലയം,
 12-7-1953.

പ്രിയപ്പെട്ട മോളി,

52 മണിക്കൂർ സമയത്തെ തുടർച്ചയായ യാത്രയ്ക്കുശേഷം തലനീറയെ കയ്യിലൊപ്പിച്ചും ഹൃദയം നിറയെ വിറകളുമായി ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ മുമ്പാണ് ഞാൻ തിരിച്ചെത്തിയത്. മാതാപിതാക്കളോടും സാധാരണ യാത്ര കഴിഞ്ഞു വരുമ്പോൾ കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പലഹാരങ്ങളും സൂപ്പും കറുപ്പും അപ്പവും വസ്തുക്കളും വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരാറുണ്ടല്ലോ, ഞാനും എന്റെ മോളിയ്ക്കും യാത്രയിൽ സമ്പാദിച്ച പലഹാരം അവിടെ എത്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ്.

പ്രിയ സോദരി; പ്രതീക്ഷകളുടെ ഒരു വലിയ ഭാഗ്യവുമായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച ഇവിടെ നിന്നും തിരിച്ചെത്തിയത്. യാത്രക്കിടയിൽ നമ്മുടെ സുഹൃത്തുക്കളെ പലരേയും കണ്ടു. ചിലർ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പാദിച്ചവരായിരുന്നെങ്കിൽ മറ്റു ചിലർ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചവരായിരുന്നെങ്കിൽ ചിലർ വാണിജ്യം പോലെ ചിറ്റിപ്പാഞ്ഞു നടക്കുകയാണ് വണ്ടി ചുറ്റും വിളിച്ചു മോഷണത്തോടെ എന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ പൊങ്ങിപ്പുറവാൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങൾ ചെന്നെത്തുന്ന പട്ടണം സുഖത്തിന്റേയും സമൃദ്ധിയുടേയും കലവറയായിരിക്കും. സമ്പന്നരും സമൃദ്ധരായിത്തീർന്നവരും മനുഷ്യരുടെ സഹവാരം നിർഭയം ലഭിക്കും. അമ്മച്ചന്റെ കട്ടികളുമായി ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന പാർക്കിംഗിൽ സമീപത്തിൽ ഇടയ്ക്കു കയറിവന്ന ഭിക്ഷക്കാരന്റെ ദീന

രാഗം എന്റെ ഈ സ്വന്തം ചിന്തകളിലൊന്നായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ ആ പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. വ്യാപാരശാലകൾ, കട്ടകൾ നില്ക്കുന്ന ബന്ധുക്കൾ, കൃഷിയിലായിരുന്നവർ പലരും പലിടത്തു ബ്രോഡ്വേയ്ക്കടുത്തു നിൽക്കുന്നവർ കൂട്ടം കൂട്ടം കൂടിയിരുന്നു. മുമ്പാലുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞ് സമയം കാരാത്തു പറപ്പിച്ചു വിട്ടവർ പലർ. നയനമോഹനങ്ങളായ കാഴ്ചകൾ എല്ലാം എന്റെ പ്രതീക്ഷപോലെ തന്നെ.

ഒരു ദിവസം ഞങ്ങൾ (കൊച്ചുമ്മയും ബേബിയും ഞാനും) അമ്മച്ചന്റെ ജീപ്പിൽ കാറുകൊള്ളുവാനായി ആ പട്ടണത്തിന്റെ മുമ്പശത്തേക്കു പോയി. അവിടെത്തന്നെ അന്തരീക്ഷം ഒന്നു വേറെ തന്നെ. നഗ്നരായ മറ്റുള്ളവർ കൂടെ കൂടെ സൂര്യൻ പൂർണ്ണമായും നാം കേട്ടിട്ടുള്ള കാട്ടാളരോ ഇവരാണ് എന്ന് തോന്നിപ്പോയി. (അല്ല നിയമനിർമ്മാണ സമിതിയിലെ പ്രതിനിധികൾക്കു വേണ്ടി വോട്ടുചെയ്തു പൗരന്മാരാണ് അവരും പരിസ്ഥിതിയുടെ വാസ്തവ്യം വെളിപ്പെടുത്തിയവർ. വിദ്യാഭ്യാസം തൊട്ടുതീർത്തിയിട്ടുപോലുമില്ലാത്തവർ. വിവിധ മതമെന്നറിയുന്നവർ. കാള വണ്ടിയും കഴുതവണ്ടിയുമാണ് അവരുടെ ബുക്കും പോണ്ടിയുമാകും. പട്ടണത്തിന്റെ മുമ്പശത്തുവെച്ചു പലപാറ്റകൾ സാരിപോലെ. വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണ് ഞങ്ങൾ അവരുടെ സംസാരം മനസ്സിലാക്കിയത്. അവർ പരാതിപ്പെടുന്നു. അവർക്കും സൂര്യൻ വിദ്യാഭ്യാസമില്ല-വൈദ്യസഹായം ശരിയല്ല-ലഭിക്കുന്നില്ല. ചില ചിലർ കൃഷിക്കാരാണ്. ധനാഗമ മാറ്റങ്ങൾ. ഏതോ ഒരു മിഷനറിയുടെ സുവിശേഷപ്രസംഗം പണ്ടൊരിക്കൽ അവർ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അത്രയാണ് ക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ പരിജ്ഞാനം.

അടുത്തദിവസം ഞങ്ങൾ അവിടെയുള്ള ഒരു അണക്കെട്ടു കാണുവാൻ പോയി. അതിരായിരുന്നെ അതിനായി തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിലെത്തി. അന്നുവധി ആളുകൾ അവിടെ കിടക്കുന്നു. കെട്ടിടത്തിൽ മാത്രമല്ല ആ സ്റ്റേഷൻ വളപ്പിലും ഞാൻ പറഞ്ഞു. കാലത്തെ വണ്ടിക്കുപോലും ഇതു വളരെ

യാത്രക്കാരോ? കൊച്ചുമ്മ തിരുത്തി: അവർ യാത്രക്കാരല്ല. ഒരോടമില്ലാത്തവർ സ്റ്റേഷൻ ആകുമ്പോൾ കൈവശംവെച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നവരാണ്. മേൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആ ചരക്കുകൾ നോക്കി ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുകയെന്നു ചെയ്തു. കയറിക്കിടക്കുവാൻ കിടപ്പിടവും ആഹാരംകൊള്ളുവാൻ പ്രവർത്തിച്ചു മില്ലാത്ത ചിലർക്കു നോക്കി.

നിനക്കറിയാമല്ലോ ഞാൻ ഒരു ആസ്ത്രിയ സ്ത്രീയായിരുന്നെന്ന്. ഈ സന്ദർശനാവേളയിൽ ചെറുതും വലുതും മൂന്നു നാലു ആസ്ത്രികളിൽ ഞാൻ പോയിരുന്നു. പക്ഷെ ഞാൻ അധികം രോഗികളെ ഒർശിച്ചത് ആ പട്ടണത്തിന്റെ മുമ്പശത്തുള്ള പൊതുനിരത്തുകളിലാണ്. രോഗികളുടെ കാഴ്ചയ്ക്കാണ് അവയിലൊന്നും. എല്ലാതരത്തിലും പെട്ടെന്ന് രോഗികളുടെ പ്രതിനിധികളെ അവിടെ കാണാം. ഗവണ്മെന്റിന്റെയും മുൻസിപ്പാലിറ്റിയുടെയും കണ്ണു അവിടെ എത്തിയിട്ടില്ല. അവരും ജീവിക്കുന്നു.

മോളി, ഞാൻ നിനക്കുള്ള പലഹാരം പൊതുവെ കൈമാറ്റം, മേൽ കണ്ടവരുടെ വസ്ത്രം എല്ലാ സ്ഥലത്തുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ കൂട്ടത്തിന്, അപരിഷ്കൃതരുടെ വസ്ത്രത്തിന് അശരണരുടെ ആയിരക്കൾക്കും, അനാരോഗ്യരുടെ അയ്യപ്പത്തിനായിരക്കൾക്കും നിന്നിൽനിന്നും എത്ര പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഈ ലോകമാണ് കഴിഞ്ഞ യാത്രയിൽ നിനക്കായി ഞാൻ സമ്പാദിച്ച പലഹാരം. നീ ഇതു ഭക്ഷിക്കുന്നോ (ചിന്തിക്കുന്നോ) കൂടുതൽ രുചിയുണ്ടായി തോന്നും. നീയും അനന്തരം തലമുറയും ഭക്ഷിച്ചാൽ തീർപ്പാകാത്തതാണ് ഈ പലഹാരം ശാന്തമായിരുന്ന ഭക്ഷിക്കുക.

ഞാനൊരു യുവതി. കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞകൾക്കു അധീനയാകേണ്ടവർ എന്തു ചെയ്യുവാനാണ് നീ ചോദിച്ചേക്കാം. ഞാൻ മറുപടി പറയുന്നു. ഒരു ക്രിസ്തീയമാതാവിനാകത്തക്ക നീ ചെയ്യാൻ മതി. നിന്റെ മക്കളെ ദൈവഭക്തിയിൽ നീ വളർത്തുമെങ്കിൽ, ദാനശീലം അവരിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ-നീ നിന്റെ കടമകൾ നിറവേറിക്കഴിഞ്ഞു. നിന്റെ അന്ത്യകാലം സമാധാന

നല്ലവണ്ണം സംതുപ്പിപരവുമല്ലാതെയിരിപ്പാൻ ഇടവരുത്തുകയില്ല. സന്താനം ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. മോളിയുടെ ഒരു പുത്രനെ അധിപ്യയുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ബാലി അർപ്പിക്കുമെങ്കിൽ, തന്നെ അവളുടെ ഒരു മകളെ ആയുരദേവനത്തിനായി നീക്കിവയ്ക്കുമെങ്കിൽ, സുവി അവളുടെ ഒരു മകനെ കൃത്യവൈചിത്ര്യപ്രകാശനത്തിനായി മാറ്റിനിർത്തുമെങ്കിൽ, മോളി; മേൽ കാണിച്ച ഓരോ പട്ടത്തിനും അതു് ഓരോ വർഷം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കും. സ്രീയുടെ പരിപൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ പെ

ട്ടല്ലല്ലോ ഈ 'നീക്കിവയ്ക്കൽ' എന്ന് പോലീശ്വരക്കാരും. ശരി. പക്ഷെ പുരുഷനേക്കാൾ കൂടുതൽ, സ്രീ വിചാരിക്കുന്നെങ്കിൽ അയാൾക്ക് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. മക്കൾക്കു പ്രേമം മാത്രമായി നിന്നല്ലേ?

എന്റെ പലഹാരത്തിന്റെ ഞാക്കി അടുത്ത കത്തിൽ എന്ന്,
നിന്റെ സുഹൃത്ത് സംഘത്തിലെ വിനീതാനന്ദൻ.

പറയാറുണ്ട്. ഇതുപോലെ നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന എതു് ന്യായമായ ജീവിതപദവിയും ഭക്തിയാകുന്ന തേനിൽ നിഗൂഢമാകുന്നപക്ഷം ആ ജീവിതം കിരുകൂടി തേജസ്സുരുകപ്പെടും. ഭക്തിയോടുകൂടിയ ദാവയുജീവിതം ദൈവത്തിന് എത്ര പ്രസാദകരവും, ജീവിതോന്മുഖനത്തിൽ എത്ര സഹായകരവും ആണ്! ഭക്തിയോടുകൂടിയ അദ്ധ്യാപകവൃത്തി അവനെ ശ്രേഷ്ഠതയാകുമെന്നു മാത്രമല്ല അവൻ ഇടപെടുന്ന അനേകം യുവാക്കളുടെ ദൈവസാമീപ്യത്തിലേക്ക് ആനയിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ പാപകരമായ ഒരു തൊഴിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഒരിക്കലും നിവൃത്തിമല്ല. എത്ര ശോശമായ തൊഴിലും ഭക്തിയോടെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അതു ഹൃദ്യതരമാകാവുന്നതാണ്. ഓരോമേറിയ ജോലിയിലും ഭക്തിയോടെ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവയിൽ ഒരു മാധുര്യം കണ്ടെത്താറുണ്ട്.

അബ്രാഹാം ഇസ്രായേൽ യാക്കോബ് എന്ന പിതാക്കന്മാർ സന്യാസിയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഭക്തന്മാരായിരുന്നു. യോബും ഭക്തിയിൽ എത്ര ഉന്നതി പ്രാപിച്ചു. സാറ, റിബേക്ക എന്നിവരും ഭക്തരല്ലേ. യൌസേപ്പ്, ദാനിയേൽ എന്നിവർ രാജ്യത്തുജ്ഞാതരായിരുന്നു. ദാവീദ്, യഹിശ്ശിയാവ് എന്നിവർ ഭക്തന്മാരായ രാജാക്കന്മാരായിരുന്നു. ആശാരി പണിയെഴുതുന്ന യൌസേപ്പും ഭക്തിയിൽ മികച്ചു വന്നില്ലേ. അപ്പിൾറസ്, പ്രിസ്റ്റിയും ഭക്തരായിരുന്നില്ലേ. രക്താഞ്ചി കളുപടക്കാരിലൂടെ ഭക്തശിരോമണിയായില്ലേ. പട്ടാളത്തിൽ ഇരുന്ന കൊന്നൊല്ലോഡിനെ ദൈവം ഭക്തനായി കണ്ടെത്തിയില്ലേ. ഇങ്ങനെ അനേക തൊഴിലുകളിലും പുണ്യപുണ്യ പ്രാപിച്ചവരുണ്ട്. അതിനാൽ പാപമല്ലാത്ത എത്ര തൊഴിലിൽ ഇരുന്നാലും ഭക്തിയിൽ ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. എന്നാൽ സന്യാസിയുടെ ഭക്തിപുണ്യതയല്ല വിവാഹിതന്മാർക്ക്. ചിലർ ഏകാന്തജീവിതത്തിൽ അധഃപതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചൈതന്യകന്മാരുടെ ഇടയിൽ പലരും പുണ്യവാന്മാരും ആയിട്ടുണ്ട്. "പിട്ടു"ക്കാരിലും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ലാസർ എവിടെകിടന്നാണ് തോശ്വനായിതിന്

തു്. സോദരം നഗരത്തിൽ നിതിമാനായിരുന്ന ലോത്തു് ഏകാന്തസ്ഥനായ് ചെന്നുചേർന്നപ്പോൾ പാപത്തിൽ അകപ്പെട്ടതു് നാം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? അതിനാൽ ഇന്ന സ്ഥലത്തിരുന്നിട്ടു-ണ് ഭക്തിയിൽ ജീവിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതു് എന്തെ വരുന്നതു് അബ്രാഹാം. എവിടെയായിരുന്നാലും ഭക്തിയിൽ വർദ്ധിക്കുന്നതിന് അതാതു് ജീവിതാന്തസ്സിന് ഒത്തുപണ്ണം ശ്രമിക്കണം.

എന്നാൽ ഭക്തിജീവിതത്തിൽ ഒരു ആത്മീയ ഉപദേശാധിപ്തം വേണമെന്നുള്ളതു് വളരെ പ്രധാനമായ സംഗതിയാണ് ഒരു ഉററുസ്റ്റേണിന്റെ ചില മേറിയ ഒരു കോട്ടയാണ്. അങ്ങിനെ ഒരു ശരിയായ ഉപദേശാധിപനെ കണ്ടെത്തുന്നവൻ വിലമേറിയ ഒരു നിക്ഷേപം കണ്ടെത്തി എന്ന് പറയാതെ നിവർത്തിയില്ല. സാത്താന്റെ വഞ്ചനകളെ കാണുവാൻ നമുക്ക് കണ്ണില്ലാതാകും. അപ്പോൾ ആത്മീയ ഉപദേശാധിപന്റെ വലിയ രക്ഷയായിരിക്കും. നിരാശകളും സംശയങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്ന നേരത്തു് കണ്ണുമടച്ചു് ആത്മീയോപദേശാധിപനെ അനുസരിച്ചാൽ അപകടം കൂടാതെ അക്കരെ എത്തുപെടാം. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്റ്റേണിനെ എവിടെ കിട്ടും? ആർക്കു ലഭിക്കും? ഇതു് ഇന്നും എനിക്ക് ഒരു ചോദ്യമായിട്ടുണ്ട്. ആത്മാവിന്റെ ഉപദേശാധിപനെ ആയിക്കണ്ടിൽ നിന്നു് തിരഞ്ഞെടുക്കണം. ഈ ചിന്തയായ ഉദ്യോഗത്തിന് വരുമുള്ളവർ വളരെ ദുർലഭമാണ്. ആത്മഗുരു യോഗ്യരായിരിക്കണം. ജ്ഞാനിയായിരിക്കണം, വിവേകമുള്ളവനായിരിക്കണം. ഇവയിൽ ഒന്നില്ലാത്തവനെ ആത്മഗുരുവാക്കിയാൽ അപകടമാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു ഗുരുവിനെ ഓരോരുത്തർക്കു കിട്ടിപ്പോയാൽ അയാൾക്ക് ക്രിസ്തീയപുണ്യതയിലേക്കു പിന്നെ പറയാൻ കഴിയാനാകും. ഇന്നത്തെ പരിസ്ഥിതിയിൽ കിട്ടാൻ പ്രയാസം. ഗുരുക്കന്മാർക്കുവാൻ ചിലർക്കു കഴിയുമോ എന്ന് ഞാൻ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയരംഗത്തിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥപോലും പഠിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരാൾ ആണെന്ന് അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അയാളെ എങ്ങിനെ ഗുരുവാക്കും. തങ്ങൾ കാണാത്തതായ വഴിയിൽ വേരോരാളെ നടത്തുന്നതെങ്ങിനെ? ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗുരുവിനെ

★ സീയോൻ സഞ്ചാരി II. തുടർച്ച ★

Fr. V. C. Gheovarghese, B. A.
(All rights reserved to the writer.)

ഭക്തിജീവിതം

ഭക്തി എത്ര ജീവിതസരണിയിലും പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ കഴിയും. ഭൂമിയിലെ വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും വിവിധങ്ങളായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നാണ് സൃഷ്ടാവു് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇതുപോലെ ഭക്തന്മാർ വിവിധസ്ഥാനങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു് അതാതു് സ്ഥാനത്തിനോത്ത ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്ന് ദൈവം ഇച്ഛിക്കുന്നു. വിവാഹിതരും, അവിവാഹിതരും, പ്രഭുക്കന്മാരും, തൊഴിലാളികളും, ധനവാന്മാരും, ഭൂതന്മാരും, അവരവരുടെ ജീവിതനിലയിൽ ഭക്തി പരിശീലിക്കണം. ഓരോരുത്തരും താന്താന്റെ ജ്ഞാനത്തിനും, ശക്തിക്കും, ജോലിക്കും, ചുമതലകൾക്കും, അനുസരണമായി ഭക്ത്യുല്പന്നം ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഭൂതൻ സന്യാസിയേപ്പോലെ പകൽ മുഴുവനും ദൈവാലയത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന് ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു മെത്രാൻ യീഹീദായക്കാരനെപ്പോലെ ഏകാന്തവാസം ചെയ്യണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. ഗൃഹസ്ഥശ്രമസന്യാസ വൃതക്കാരെപ്പോലെ ഭാരീദ്യം, കന്യാവൃതം, അനുസരണം, എന്നുമുന

വൃതങ്ങൾ എടുക്കുവാൻ ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ അജ്ഞാനികളും, കപടവേഷക്കാരും അവിവേകമായി ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകൾ കണ്ടിട്ടു് ലോകം യഥാർത്ഥ ഭക്തിയെപ്പോലും അപഹസിക്കാൻ ഇടയാകുന്നു.

യഥാർത്ഥഭക്തി യാതൊരു ജീവിതസരണിയിലും അപ്രായോഗികമല്ല; നേരെ മറിച്ച് എത്ര ജീവിതമാറ്റത്തെയും ഭക്തി ശ്രേഷ്ഠതരമാക്കി തീർത്താണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഒരാളുടെ ന്യായമായ ജോലിക്കു യോജിക്കാത്തതായ ഭക്തിയെ കപടഭക്തി എന്ന് വേണം പറയാൻ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും പല ജന്തുക്കൾ തേൻ നുകരുന്നതു് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലേ? അതു് പുസ്തകങ്ങൾ യാതൊരു കേടും വരുത്തുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല ആ പുസ്തകങ്ങളുടെ ജീവിതോദ്ദേശത്തെപ്പോലും ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു വാൻ അത്യാവശ്യങ്ങളായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ഇതുപോലെ തന്നെ എതു് ജീവിതമാറ്റത്തിലും ഭക്തികൂടെ ഉണ്ടായാൽ ആ ജീവിതത്തെ അതു് നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല അതിനെ കിരുകൂടി സംതൃപ്തമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നതു്. രത്നക്കല്ലുകൾ തേനിൽ ഇട്ടിരുന്നാൽ കൂടുതൽ ശോഭ വരുമെന്നു

കിട്ടാത്തതിടത്തോളം ഭക്തിസംവർദ്ധകങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും ഏറെക്കുറെ ആത്മീയരംഗത്തിൽ പരിചയമുണ്ടെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് ഉത്തരബോധമുള്ളവരോടു് ആത്മീയപുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നു് കിട്ടുന്ന അറിവിനെ വച്ചുകൊണ്ടു് പ്രായോഗിക മാർഗ്ഗങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുകയും ചെയ്യുകയും ത്താവു് വഴി നടത്തുവാൻ മുട്ടില്ലാതെ പാർത്തിക്കയും വേണം. എന്നാലും അനേകം അപകടങ്ങളിൽ ചാടുന്നതാണു്. എങ്കിലും പരമാർത്ഥ വെടിയാതിരിക്കുകയും, തീക്ഷ്ണത കുറയാതിരിക്കുകയും, വിശ്വാസം പൊരുളാകാതിരിക്കുകയും, ആത്മീയപുസ്തകങ്ങൾ പാരായണം ചെയ്യുകയും, കമ്പസം

രം കർണ്ണാനുവയിൽ വളരെ താല്പര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, പരോപകാരമെന്ന സ്ഥിതി വളർത്തുകയും, എല്ലാവർക്കുതന്നെയും മകുടമായി രഹസ്യമായ ധ്യാനം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സാധനാനന്തരിലാണെങ്കിലും മുമ്പോട്ട് തന്നെ പോകാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ ഭീരുക്കൾക്കും, സംശയിക്കുന്നവർക്കും ഭക്തിമാർക്കും ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. ഹൃദയവും സ്ഥിരതയും മഹാമനസ്സുതയും ഉണ്ടായിരിക്കാതെ പോകുന്നവർ.

അടുത്ത രേഖണത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്ന
ഏക പ്രാരംഭത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാം.
(തുടരും)

★ “അപ്പോക്രിഫാ” II. തുടർച്ച ★

BIBLE STUDY

(Fr. K. C. Markos)

അപ്പോക്രിഫാ പുസ്തകങ്ങൾ ചിലർക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലാത്തതിന്റെ ചില കാരണങ്ങൾ കൂടി ഉദ്ധരിച്ചിട്ട് അതിന്റെ ഗുണധർമ്മങ്ങളിലേക്കു കടക്കാം. അപ്പോക്രിഫായിൽ ചിലഭാഗത്തു് വേദാനുധരണമല്ലാത്തവയെന്നു് തോന്നിക്കുന്ന ചില കെട്ടുകഥകളും ചരിത്രത്തിനുമതഗാധനങ്ങൾക്കും എതിരായ ചില സംഭാഷണ ശകലങ്ങളും അവിടവിടെ കാണാറുണ്ടു്.

ഉദാഹരണമായി തുബിദ് 6-ാം അ: 1-8.
 വരെ വാക്യങ്ങൾ. “അവൻ അങ്ങനെ യാത്രചെയ്തു
 വൈകുന്നേരം തെഗ്രിസ് (Tigris) നദിയിൽ
 വരികയും അവിടെ രാപാക്കയും ചെയ്തു. യെരൂസല
 ക്കാരൻ കളിപ്പാനായി നദിയിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോ
 ള്ള ഒരു മത്സ്യം അവനെ വിഴങ്ങുവാൻ ഓടിവന്നു.
 അപ്പോൾ ദൈവദൂതൻ അവനോടു് മത്സ്യത്തെ
 പിടിക്കുക എന്നു് കല്പിച്ചു. അവൻ മത്സ്യത്തെ
 പിടിച്ചു കരയ്ക്കു വലിച്ചു കയറ്റി. ദൈവദൂതൻ
 അവനോടു് നീ മത്സ്യത്തെ പിളന്നു് അതി
 ന്റെ മഷം, കരളും, കട്ടും എടുത്തു് ഭുജമായി സ്വ

[illegible]

ദൂതൻ അവനോട് “ചങ്കും കരളും എന്തിനെ
നും വെച്ചാൽ ഒരു വിശാഃമാ, ദുരാത്മാവോ ആ
രെയെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കുന്നവങ്കും പുരുഷനായാ
ലും, സ്ത്രീയാലും ആ ആളിന്റെ മുൻപിൽ നാം
ഇത് പുറത്തുവന്നതായാൽ പിന്നീട് ഉപദ്രവം ഉ
ണ്ടാകുകയില്ല, കട്ടിനെപ്പറ്റി ആണങ്കിൽ വെ
ള്ളേഴുത്തുള്ള ഒരു ചന്ദൻ കണ്ണിൽ അതു തേച്ചാൽ
കണ്ണ് സുഖപ്പെടും “എന്നും പറഞ്ഞു” അപ്പോ
ലീപ്പായിൽ പെട്ട യൂലിത്തി (Judith) എന്ന പ
ുസ്തകം ൭-ാം അ: 10-ാം വാക്യം യൂലിത്തിയുടെ പ്രാ
ർത്ഥനയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ് അതിൽ കാണുന്നത്.

“എന്റെ അധരത്തിന്റെ വഞ്ചനയാൽ ജമനനെ ഭാഗ്യനായും ഭാഗ്യനെ യജമാനനായും കലരിപ്പിക്കണമെ. ഒരു സ്ത്രീയുടെ കയ്യാൽ അവരുടെ ഗർഭത്തെ നശിപ്പിക്കണമെ.” അപ്പോക്രിഫാ പുസ്തകങ്ങളിലെ കഥാപാത്രം പിന്നാലെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാം. മലാബിന്ദരുടെ രണ്ടാം പുസ്തകം, രണ്ടാം അദ്ധ്യായം അപ്പോക്രിഫായിലെ ചില തെറ്റുകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ ബാബിലോൺ അടിമയുടെ കാലത്തു എറമിയാപ്രവാചകൻ യഹോവായിൽനിന്നു് അരുളപ്പാടുണ്ടായതു അതനുസരിച്ചു് ദൈവിൻ കൂടാവും, സാക്ഷിയിൻപെട്ടാവും, യുവപീഠവും മറ്റു ഉപകരണങ്ങളും, എടുത്തു് യഹോവാ മേശാക്കു് പ്രത്യക്ഷനായ മലയിൽ ഒരു ഗുഹയിൽ ഗതനം ആ അവാഹരിക്കാതെ ഒളിച്ചുവച്ചു എന്നും ഉത്രയേൽ ജനം ചിതറിപ്പാക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു് കനാൻനഗ്തിലേക്കു ഫലപ്പോര തിരിച്ചു വരുമോ ആ കാലാവസരം അതു് അവിടെ സൂക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്നും മറ്റും വിവരിക്കുന്നുണ്ടു്. അപ്പോക്രിഫായെപ്പറ്റി മേൽപ്പറഞ്ഞ പോലുള്ള ചില വിശകലനം അല്പമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ടകിലും അതിന്റെ ഗുണധർമ്മങ്ങൾ നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണു്.

പഴയനിയമത്തിലെ അവാഹന പുസ്തകമായ മലാഖി മുതൽ പുതിയ നിയമത്തിലെ ആദ്യപുസ്തകമായ മത്തായിവരെയുള്ള മൂന്നുനാല് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കൊണ്ട് (Hidden Centuries) യഹൂദവിന്യാസത്തിലായിരുന്നു വന്നുകൂടിയ പുതിയനിയമങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ആ കാലഘട്ടത്തിലെ ഇസ്രായേൽ ചരിത്രത്തെയും അപ്പോക്രിഫാപുസ്തകം പ്രസ്തുതമായി നമ്മെ കാണിച്ചു തരുന്നു എന്നുള്ളതു് അതിന്റെ വിശേഷങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നതാണ്. റോമൻ കത്തോലിക്കു് നടന്ന ഏ. ഡി. 1545 നും, 1563 നും ഇടയ്ക്കു് ട്രെന്റിൽ (Trent) കൂടിയ സുന്നഹദോസുകളിലെ നിമുത്തങ്ങളാൽ അപ്പോക്രിഫാ പുസ്തകങ്ങളെ പഴയനിയമത്തിലെ ഇതരപുസ്തകങ്ങളെപ്പോലെ ദൈവ നിശ്ചയിച്ചവയെന്നുള്ളതായി (inspired) പഴയനിയമഭാഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു് നാലാമൻ മാർപാപ്പായുടെ കാ

ലത്തു് അപകാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള
 താണ്. അപ്പോക്രിഫായിൽ മിശിഹായ്ക്ക് മുൻ
 പ് മുൻമുൻ മുതൽ മുമ്പുവരെയുള്ള ദീർഘവർഷ
 കുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പല പുസ്തകങ്ങൾ
 ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിന്റേയും, പു
 നിയമ നിയമത്തിന്റേയും ഇടയ്ക്കുള്ള ആ കാലഘ
 ടത്തിൽ അന്തിയോക്കസ്, എപ്പിഫാനസ് തുട
 കുടിയ ചവനരജാക്കന്മാരും അവരുടെ സൈന്യാ
 ധിപന്മാരും യഹൂദന്മാർ യഥാ ചെട്ട് അവരെ
 പീഡിപ്പിച്ചപ്പോൾ യഹൂദാ മലാഖിയും സന്ദോ
 ദന്മാരും, അവരുടെ ജാതിയേയും രാജ്യത്തേയും
 പീഡയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചതിന്റേയും, മറ്റും
 ചരിത്രം അപ്പോക്രിഫായിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കാവു
 ന്നതാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ കാലഘട്ടത്തിൽ എഴുത
 പ്പെട്ട ഗലോമോൻറെ ജ്ഞാനം എന്ന പുസ്തകം
 7-ാം അ: 26-27 വാക്യങ്ങളിൽ ജ്ഞാനത്തെ
 ദൈവപുത്രനോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാ
 ണാം. എങ്ങിനെയെന്നാൽ 'ദൈവശക്തിയുടെ കള
 ക്കമില്ലാത്ത പ്രതിമയായും തന്റെ നന്മയുടെ സാ
 ദൃശ്യവും എല്ലാകാലത്തും ദൈവജനത്തെ വഴി നട
 ത്തുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉപാദ്ധ്യായനും എ
 ന്നും ജ്ഞാനത്തെ വണ്ണിക്കുകയും അതിന് ആളുപ
 സങ്കല്പിച്ച് (Personify) അതിനെ വചനമായ
 ദൈവത്തോട് ഉപമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്
 യോഹന്നാൻറെ സുവിശേഷത്തിൽ വിവരിക്കു
 ന്ന ആദിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും കാണപ്പെടാത്ത
 ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യവും, എല്ലാ മനുഷ്യരേയും
 പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പ്രകാശവുമായ ദൈവപുത്രനെ
 സ്തുതിക്കുന്ന ഒരു മുൻസൂചന മാത്രമാണ്. ദൈവ
 പുത്രന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യു
 വാൻ യഹൂദന്മാരുടെയുള്ള ഒരുക്കവാരം തക്ക പല
 സൂചനകളും അപ്പോക്രിഫായിൽ ചില ഭാഗങ്ങളി
 ൽ കാണാനുണ്ട്. ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് പ്രാധാ
 ന്യം കൊടുക്കുവാനുണ്ടായ മറ്റൊരു കാരണം യഹൂ
 ദജനത്തിന്നുമാത്രം ഉള്ളതെന്ന് വിചാരിക്കപ്പെ
 ടിരുന്ന ചില പ്രത്യേകതകളെ മററിവച്ച് ദൈ
 വം എല്ലാ മനുഷ്യരേയും സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും, എ
 ല്ലാവരോടും നീതിയായി പെരുമാറുന്നു എന്നും,
 എല്ലാ മനുഷ്യരും തന്നെ ആത്മാവിലും സത്യത്തി



ചാരിത്രം



അഥവാ

അസ്കലോനിലെ വ്യാപാരി

പിതാക്കന്മാരുടെ പദഭീസായി നിന്നു് തർജ്ജിമ
(കടവിൽ പെരുമ്പുസ്സ് റമ്പാൻ)

അസ്കലോനിൽ ഒരു വ്യാപാരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ പലപ്പോഴായി ധാരാളം പണം കടം വാങ്ങി സ്വന്തമായി ഒരു കപ്പൽ ക്രമീകരിച്ചു് കടലിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. ഒരു വലിയ കൊടുങ്കാറ്റു അയാൾക്കെതിരായി ഉണ്ടാകയും അയാളുടെ കൈ വശമുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം നഷ്ടമാകയും ചെയ്തു. അയാൾ മാത്രം രക്ഷപെട്ടു.

അയാൾ തിരിച്ചു പട്ടണത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ അയാളുടെ കടമടമസ്ഥന്മാർ അയാളെ പിടികൂടി അയാളുടെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സർപ്പവും വിറു് അയാളെ തടവിലാക്കി. അയാൾക്കു് അയാൾ ഒരു കരുണ കാണിച്ചതു്, അയാൾക്കു് ഭക്ഷണം യാചിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു കൊടുപ്പാൻ അയാളുടെ ഭാര്യയെ വിട്ടുകൊടുത്തു. അവൾ പടിതോറും നടന്നു് അയാൾക്കുവേണ്ടി ഭക്ഷണം യാചിച്ചു. ഒരു

ലും ആരാധിക്കണമെന്നും മറ്റും നവീനമായി ഉപദേശിക്കുകയും അങ്ങനെ സുവിശേഷത്തിലെ പരമസത്യങ്ങൾ സ്വീകരിപ്പാൻ പഴി ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അപ്പോക്രിഫയിൽ യഹൂദമതചരിത്രത്തിനും പുറമെ "ദൈവരാജ്യം", "ഉയർത്തുന്നില്ലുള്ള വിശ്വാസം", "വരുവാനിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യജീവിതം", "മിശിഹായുടെ ആഗമനം" മുതലായ വിഷയങ്ങൾ ഗൂഢമായി അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഈ പുസ്തകം വി: വേദഭാഗങ്ങളോടൊപ്പം ഏകദേശമായ സ്ഥാനം കല്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഉണ്ടായ കാരണം.

(തുടരും)

ദിവസം അവർ ഭർത്താവുമായി ചേർന്നു നിൽക്കെ, ആ പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനികളിലൊരാൾ തടവിൽ കിടക്കുന്നവർക്കു് ധർമ്മം കൊടുക്കാൻ ജയിലിലേക്കു വന്നു. അയാൾ ഇവളെ കണ്ടു് മോഹിച്ചു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ സുന്ദരിയായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ ദാസനെ വിട്ടു് അവളെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ അയാൾ ധർമ്മം കൊടുക്കാനായിരിക്കും വിളിച്ചതെന്നു വിചാരിച്ചു അവർ ചെന്നു. അയാൾ അവളെ വിളിച്ചു മറുപടിയായിട്ടു് പുകാരം ചോദിച്ചു. "നീ ഇവിടെ വന്നതെന്തു്?" അവർ വിവരമെല്ലാം അറിയിച്ചു. അയാൾ അവളോടു് "ഞാൻ നിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കടത്തിന്റെ മുന്നിലൊന്നു വീട്ടിയായ് ഈ രാത്രിയിൽ നിനക്കു എന്തൊടു കൂടെ ശയിക്കാമോ" എന്നു ചോദിച്ചു. ആ പരിവൃത്തയും സ്വതന്ത്രയുമായ സ്ത്രീ മറുപടി പറഞ്ഞു. "അപ്പോസ്തോലൻ" ഒരു സ്ത്രീക്കു് അവളുടെ സ്വന്ത ശരീരത്തിന്മേൽ അധികാരമില്ല, അതു അവളുടെ ഭർത്താവിനുള്ളതാണ്." എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്, ഞാൻ എന്റെ ഭർത്താവിനോടു് ആദ്യമെ ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ; അദ്ദേഹം എന്തൊക്കെ അനുവദിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യാം" അതു പറഞ്ഞിട്ടു് അവർ ചെന്നു ഭർത്താവിനോടു വിവരം പറഞ്ഞു. അയാൾ കിണ്ണിതപ്പെട്ടു് കരയുകയും അവളോടു് "നീ ചെന്നു അയാളോടു് 'ഞാൻ ഏന്റെ ഭർത്താവിനോടു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം ദുഃഖിക്കയും, 'എനിക്കു ദൈവത്തിൽ ശരണമുണ്ടു്, അദ്ദേഹം നമ്മളെ വിട്ടുവീടും' എന്നു പറഞ്ഞു' എന്നു പറയുക.

ആ തടവിൽ തന്നെ ഒരു പെരുമ്പഴികൊള്ളിക്കാരൻ അകത്തേ മുറിയിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഭാഷണം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അയാൾ ഇവളുടെ നേക്കുള്ള ജനലിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ ഇവർ പറഞ്ഞതെല്ലാം കേട്ടിട്ടു് കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊണ്ടു് തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു. "എനിക്കു ഹാ! കഷ്ടം! ഇവർ ഇത്ര ദുരിതത്തിലേക്കു പെട്ടിട്ടും നമ്മുടെ സ്വതന്ത്രയും വിറു പണം വാങ്ങി ഇവിടെനിന്നു് പോകാൻ ശ്രമിക്കാതെ ചാരിത്രത്തെ പണയത്ത

ക്കാൽ കാര്യമായി ഇവർ വിചാരിക്കുന്നുവല്ലോ ഈ അരിഷ്ടനായ ഞാൻ എന്തു ചെയ്തും? എന്റെ മനസ്സിൽ ദൈവമുണ്ടെന്ന ചിന്ത പോലും ഒരിക്കലും കടന്നുപോയിട്ടില്ല. എന്റെ ദുഷ്ട ചിന്തികൾ ന്യായം വിധിക്കപ്പെടുമെന്നും ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. ഞാൻ അനേക ദുഷ്ട കർമ്മങ്ങളും ഭയങ്കര കൊലപാതകങ്ങളും ചെയ്തുവല്ലോ. ന്യായാധിപൻ ഇവിടെ വരുമ്പോൾ ഒരു ചോദ്യം പോലും ചോദിക്കാതെ ന്യായപ്രകാരം എന്നെ കൊല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും. "അയാൾ ആ സ്ത്രീയോടും അവളുടെ ഭർത്താവിനോടും പറഞ്ഞു." "നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി നിങ്ങളുടെ ശരീരവിതരണ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, നിങ്ങളുടെ ചാരിത്രം രക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടി ദുരിതത്തിൽ കഴിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നുവെന്നും കാണുന്നതിനാൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളർഹിക്കുന്ന ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യാണെന്നു എനിക്കു ഒരോരം തോന്നിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ദൈവം എന്നിൽ വിധിദീപനം കനിഞ്ഞേക്കും. നിങ്ങൾ പട്ടണമതിലിന്റെ വടക്കേ വശത്തു ചെല്ലുക. അവിടെ ഒരു സ്ഥലത്തു കഴിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഒരു വലിയ മൺപാത്രം കാണും. അതിനു താഴെ സ്വപ്നം നിറഞ്ഞ ഒരു പാത്രം കാണും. അതെടുത്തു നിങ്ങളുടെ കടം വീട്ടുക. നിങ്ങളുടെ മേൽ വലിയ അനുഗ്രഹമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. നിങ്ങൾ അതുകൊണ്ടു് ഉപജീവിപ്പിൻ. നിങ്ങൾ എനിക്കുവേണ്ടി തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിക്കണം, ന്യായ വിസ്താരണാലിൽ ഞാൻ കരുണ കാണുവതെ.

മൂന്നു ദിവസത്തിനുശേഷം, ന്യായാധിപൻ പട്ടണത്തിൽ വന്നു. അയാൾ ആ കള്ളന്റെ തല വെട്ടുപേടട്ടെ എന്നുജ്ഞാപിച്ചു. അയാളുടെ ശിരമോദനശേഷം, ആ ഉത്തമ സ്ത്രീ അവളുടെ ഭർത്താവിനോടു് "ആ കള്ളൻ പറഞ്ഞതു് യഥാർത്ഥമാണോ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചുനോക്കട്ടെ" എന്നു ചോദിച്ചു. "പോക" എന്നുവൻ പറഞ്ഞു. സന്ധ്യസമയത്തു അവർ പോയി, ആ കള്ളൻ പറഞ്ഞിരുന്ന അടയാളമനുസരിച്ചുനോക്കി. അവർ അല്പം കഴിച്ചപ്പോൾ തന്നെ അവൻ പറഞ്ഞ സ്വപ്നം കണ്ടു. അതു് അവർ എടുത്ത ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി, വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വെച്ചു.

അവർ അതു കിരേയ്ക്കു കിരേയ്ക്കു എടുത്തു കടമടമസ്ഥന്മാർക്കു കൊടുത്തു കടം വീട്ടി. അവർ വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു് അവർ യാചിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നുവർ വിചാരിച്ചു. അങ്ങിനെ അവർ ഭർത്താവിന്റെ കടം വീട്ടുകയും, അവർ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് പുറത്തു വരികയും ചെയ്തു.



കോളേജിൽ— —കഴതകൾ

ഒരിക്കൽ താടിമീശയുള്ള ഒരു പ്രഹസൻ ഒരു കോളേജിൽ പോയി. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാൽ പഴയനിയമപിതാക്കന്മാരായ അബ്രാഹാം, ഇസഹാക്കു്, യാക്കോബു് മുതലായ പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെയിരുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു കല്പനകളായ വിദ്യാർത്ഥികൾ യോജിച്ചു് അദ്ദേഹത്തോടു അടുത്തുകൂടി.

ഒന്നാമൻ അബ്രാഹാം പിതാവെ നമസ്കാരം രണ്ടാമൻ ഇസഹാക്കു് പിതാവെ നമസ്കാരം മൂന്നാമൻ യാക്കോബു് പിതാവെ നമസ്കാരം

പ്രഹസനുകൾ മറുപടി. ഞാൻ അബ്രാഹാമും, ഇസഹാക്കും, യാക്കോബും അല്പകീശിന്റെ പുത്രൻ ശൈലാണ്. എന്റെ പിതാവിന്റെ കാണാതെ പോയ കഴതകളെ അന്വേഷിക്കാൻ അയച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോഴാണല്ലോ ഞാൻ നിങ്ങളെ കണ്ടതു്.

സീയോൻ റേഡിയോ

വി: പാത്രിയർക്കീസുണാവാ തിരുമനസ്സിലെ സിക്രട്ടറി ബി: ബർനാബാ റമ്പാച്ചൻ അവർകൾ എഴുതുന്നത്:—

— ക്രിസ്തീയലോകത്തിനുള്ള ഒരു സദ് വാർത്ത —
റോം ഡിലെ ദൈവാലയത്തിൽ വി: ദൈവമാതാവിന്റെ ഇടക്കെട്ടു കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞവർഷം വി: പാത്രിയർക്കീസുണാവാ തിരുമനസ്സിലേക്കു ചില പുരാതന ലിഖിതങ്ങൾ കണ്ടുകിട്ടുകയുണ്ടായി. അവയിൽ ഒന്നു ക്രിസ്താബ്ബ 1852-ൽ സുറിയാ ഇടവകക്കാർ മർദ്ദിൻ ഇടവകക്കാർക്കു എഴുതിയ ഒരു പ്രാചീന വൃത്താന്തക്കുറിപ്പാണ്. അതിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:— മൂസലിലെ മാർ പത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കല്പനപ്രകാരം റോംസു പട്ടണത്തിലെ വി: മാതാവിന്റെ 'സുനോറെ' പള്ളി പൊളിച്ചുപണിയിച്ചപ്പോൾ വി: ത്രോണോസിനകത്തു ഒരു സ്വടിക പാത്രത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ അരക്കെട്ട് കാണപ്പെട്ടു. ഞങ്ങൾ ഇതിൽ വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും അതിൽനിന്നും അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത തിരുമനസ്സിലെ ശിഷ്യനായ റോംസ് സ്വദേശി അഡ്കർ-യനു സേപ്പ്—കുജ്ജിശായുടെ (ഇദ്ദേഹം പിന്നീട് പാത്രിയർക്കീസ് ആയി) ദൈവത്തിലും ഈ അരക്കെട്ടിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തിയതിൽ ഇപ്രകാരം ഒരു കേൾവിയുണ്ടെന്നു റോംസുകാരായ ചില വൃദ്ധന്മാർ പറയുകയുണ്ടായി. ഈ അറിവുകളെ ആസ്പദമാക്കി വി: പാത്രി

യർക്കീസുണാവാ തിരുമനസ്സിലെ ആജ്ഞാപനം മിച്ച് പ്രസ്തുത ത്രോണോസ് കഴിച്ചുനോക്കി പരിശോധിച്ചു. 'ഇരുലിയ' എന്നു പേരുള്ള സുവിശേഷകനായ 'മാലായാ'യുടെ കാലത്തു ക്രി: 59-ൽ ഈ പള്ളി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും പിന്നീട് 1852-ൽ മൂസലിലെ മാർ പത്രോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്തു പുതുക്കി പണികഴിക്കുകയും ചെയ്തു' എന്നു ഒരു ലിഖിതവും അതോടുകൂടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു കെട്ടിയ ഒരു കത്തുമെപ്പും ലഭിച്ചു. അതിനകത്തു ഒരു സ്വടിക പാത്രത്തിൽ വി: ദൈവമാതാവിന്റെ ഇടക്കെട്ട് ചുറ്റിവച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുകയുമുണ്ടായി. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ അതിന്റെ പഴക്കം ദൃശ്യമായിരുന്നു. പരിശുദ്ധ ബാവാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ് അതു തുറന്നത്. പഴക്കത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടു് അതിനു ചില കേടുകളുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അത്യാദരവോടെ അതെടുത്തു ആലോചിച്ച് ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു.

തദ്വേദത്തിൽ അവിടെ സന്നിഹിതമായിരുന്ന വിവിധ ക്രൈസ്തവവിഭാഗക്കാരുടേപ്പട്ട ഒരു വലിയ ജനാവലി ഈ വിശുദ്ധ വസ്തുവിൽനിന്നു അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

റോംസ്,
1953—ജൂലായ്—20.

മലബാർ വാർത്തകൾ

പുതിയ കുരുവായൂർ പള്ളി.

ദാനശിലയായ പലതടേയും ധനസഹായത്താലു വിശാലി രവ: ഫാദർ. മാത്യു ചെറുവള്ളൂർ അവർകളുടെയും കൈക്കാരന്മാരുടെയും അക്ഷീണപരിശ്രമത്താലു പുതുക്കി പണിയിച്ച കുരുവായൂർ പള്ളിയിൽ ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദത്തോടുകൂടി വി: കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

മാർ അത്താനാസ്യോസ് സുവിശേഷി സംഘം

വൈനാട്ടിൽ സുഷമാത്തേരി ക്രൈസ്തവർക്കു മലബാറിലുള്ള വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിൽ ആത്മീയ വേലകൾ നടത്തുന്നതിനും, വിശിഷ്ട സഭാജ്ഞാപനം, പ്രാർത്ഥനാമന്ത്രങ്ങൾ, കുടുംബാരോഗ്യം, വനിതാസമാജങ്ങൾ മുതലായവയുടെ സുശക്തമായ നടത്തിപ്പിനും അക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷവേല ചെയ്യുന്നതിനും പുണ്യ ജ്യോതിഷനായ വലിയ തിരുമനസ്സിലെ പരിപാലന നാമധേയത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന അത്താനാസ്യോസ് സുവിശേഷി സംഘം ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ ആക്രീട അനുവാദത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ചു പ്രവർത്തനം നടത്തിവരുന്നു.

എട്ടുനോമ്പ്

താമരജലത്തിലുള്ള വേളാക്കാട്ട് പള്ളിയിൽ അണ്ടുദൈവം നടത്തിയതായു ഏട്ടുനോമ്പ് പൂർവ്വധിഷം ഭക്തി സംവർദ്ധകമായ രീതിയിൽ ഇക്കൊല്ലം ആചരിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

മൈസൂരിൽ പള്ളി

മൈസൂരിൽ കുടിയേറിപാർക്കുന്ന വി: സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ ദൃഷ്ടിനിറയ്ക്കായി മി. ടി. കെ. വാഴമ്പിള്ളിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ ഒരു പള്ളി പണിയുന്നതിന് ഉത്തരവിട്ടുവരുന്നു.

കോറയോ പട്ടം

തൃശ്ശൂരിൽ നമീപമുള്ള കുട്ടമുപ്പം പള്ളി ക്ഷേത്രത്തിൽ അബ്രാഹം ജോസഫ് ഏലിയോസ്സിനു പെരുമ്പുസ് മാർ സേവറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് 'കോറയോ' പട്ടം കെട്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു.

സിമ്മനാരി വാർത്തകൾ

സിമ്മനാരിയുടെ തെക്കേ അതിർത്തിയിൽ ആരംഭിച്ചിരുന്ന മതിൽപണി പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. പ്രധാന കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അടുത്ത ഏപ്രിലിൽ 15-ാം തീയതിവരെ സിമ്മനാരിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്. അതിനുശേഷം കിന്റാങ്കുളം, മാലി ജേരി മുതലായ വടക്കൻപള്ളികൾ സന്ദർശിക്കുന്നതായിട്ടാണ് പ്രോഗ്രാം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.



SION SANDESAM

Make a Church-Study!

Win the Prizes!!

Earn a Certificate for your Effort!!!

THE VEDA VIJNANA PAREEKSHA

(COCHIN DIOCESE)

Subjects:-



HOLY BIBLE

CHURCH HISTORY

FAITH OF THE CHURCH.

Next Examination:-

JANUARY 1954.

PRIZE WINNERS OF THE LAST EXAMINATION

- Miss. M. P. SOSAMMA Mukkancheril, Thiruvamkulam
[1st Prize & Asan Memorial Medal]
- Miss. C. V. KUNJILAKUTTY Chemmanoor, Chelakkara.
[2nd Prize & Asan Memorial Medal]
- Mr. P. T. POULOSE Padathu Tripunittura. [3rd Prize]
- Miss. M. SOSAMMA KURIEN Mannamcheril, Chottanikkara. [3rd Prize]
- Mr. N. P. JACOB Thiruvamkulam. [4th Prize]
- Mr. C. I. CHAKKUNNY Kunnamkulam. [4th Prize]

For Details Write to:

Secretary

Veda Vijnana Pareeksha Board
Sion Seminary, Koratty.

SION SANDESAM Yearly Subscription Rs. 3-0-0
Specimen Copy (Stamp for 5 Annas.)

For Copies apply to:-

MANAGER SION SANDESOM KORATTY.

Printed at PRABHATHAM PRESS TRIPUNITTURA and published by.
Rev: Deacon Joseph Vendrappilly from Sion Seminary, Koratty, T. C. State, S. India.
Editor: Rev. Fr. N. K. KORATHU.